

Cena zł. 10.—

Samorządowiec

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU
TERYTORIALNEGO I INSTYTUCJI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ RP.

Rok IV

Warszawa, Lipiec 1949 r.

Nr. 8 (40)

22 LIPIEC 1944 – 1949

DNIA 22 LIPCA obchodzimy piątą rocznicę ogłoszenia wiekopomnego Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, który był pierwszym aktem Odrodzonego Państwa Polskiego. Historyczny ten dokument określił podstawy prawne i wytyczył główne linie budowy Odrodzonej Ojczyzny. Wytyczył zasady demokracji polskiej.

Mało aktów w naszych dziejach ma wagę równą Manifestowi PKWN. Jakże trafną ocenę tego historycznego dokumentu dał premier tow. Józef Cyrankiewicz:

„To nie był tylko arkusz „radykalnie“ zapisanego papieru, jakiego dużo roznosi zwykle wiatr w pierwszych powojennych dniach. To był Manifest ludzi chodzących mocno po ziemi — umiających przede wszystkim walczyć, potem pisać, a napisane realizować. Wyrósł ten Manifest z gruntownej analizy polskiej i międzynarodowej rzeczywistości. Wyrósł z polskiej walki z polską reakcją i wstecznictwem i wyrósł z wielkiej międzynarodowej wojny ludów przeciwko faszystom“.

Godzi się przypomnieć najważniejsze wskazania Manifestu, tej proroczej wizji, a jednocześnie twardo realizowanego programu.

Manifest zerwał z przedwojennymi tradycjami polityki zagranicznej, wskazał trwałe podstawy bezpieczeństwa i niepodległości Polski w sojuszu i współpracy z narodami słowiańskimi, a przede wszystkim zaś ze Związkiem Radzieckim, któremu Polska zawdzięcza swoje wyzwolenie. Był pierwszym aktem państwowym, który zakreślił granice Polski na Odrze.

Jako jedno z naczelných zadań stawał naprawienie wiekowej krzywdy chłopskiej. Zapowiedział reformę rolną, oddanie pod zarząd państwowy wielkich zakładów przemysłowych i banków, które należały do koncernów i karteli.

Manifest PKWN zadania te nie tylko wytyczał, ale od pierwszej chwili w niesłychanie ciężkich warunkach realizował. Przeszła w ręce chłopskie ziemia obszarnicza. Znikły z powierzchni Polski magnackie dwory, ośrodki reakcji. Przeszły w ręce całego narodu wielkie fabryki i zakłady przemysłowe.

Powróciły do Rzeczypospolitej nasze ziemie zachodnie. Miliony Polaków osiedliło się już i zagospodarowało na Pomorzu Zachodnim, Śląsku, Ziemi Lubuskiej i Mazurach. Wyrósł potężne Wojsko Polskie, stojące na straży naszych granic.

Kreśląc program demokracji polskiej, twórcy i realizatorzy Manifestu zdawali sobie sprawę, że nie można tych zadań urzeczywistnić bez jedności narodowej. Manifest wezwał też cały naród do skupienia

19
44

PK
WN

się wokół demokratycznych władz Odrodzonej Polski, do wzmożenia wysiłków, w celu wykonania wielkich zadań, stojących przed narodem.

Wykuwana była ta jedność w ciężkiej walce podziemnej, wykuwana była w walce z niepożyczalnymi wysiłkami emigracyjnej kliki, która w zbrodniczym zaślepieniu nie wahała się kierować bratobójczej ręki przeciwko budowniczym zrębów Odrodzonego Państwa. Wykuwana była wbrew anglosaskim podżegaczom wojennym.

W pięćdziesiątą rocznicę Manifestu PKWN święcimy prawdziwy **Triumf Jedności**. W ciągu ostatniego roku nastąpiła dalsza konsolidacja społeczeństwa polskiego na platformie realizacji haseł Manifestu PKWN.

Po przeszło 50-letnim rozbięciu nastąpiło zjednoczenie klasy robotniczej w jedną partię: **Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą** we wspólnym marszu ku Socjalizmowi. Dokonały się procesy konsolidacyjne w masach ludowych.

Młodzież od roku już zjednoczona pracuje pod hasłem: **Zjednoczeni budujemy radosną przyszłość**.

Bilans naszych osiągnięć we wszystkich dziedzinach życia kraju jest olbrzymi. Manifestacją tych osiągnięć będzie oddanie do użytku w dniu 22 lipca szeregu **potężnych obiektów z trasą W—Z w Warszawie na czele**.

Coraz szersze masy, skupione wokół Rządu Ludowego, mobilizują się do walki o pokój, o umocnienie naszego Państwa i przystąpienia do wykonania wytycznych planu 6-letniego, będącego drogą budownictwa socjalistycznego.

Każdy rok, upływający od daty Manifestu Lipcowego, zbliżać nas będzie coraz bardziej do pełnego triumfu zawartych w nim haseł. Z każdym rokiem będzie coraz mniej ludzi, którzy nie dostrzegaliby wielkości daty 22 Lipca. I z każdym rokiem coraz radośniej obchodzić będziemy rocznicę Odrodzenia Polski.

Depesza do Prezydenta R. P.

Trzeci Zjazd Delegatów naszego Związku gorąco przyjął i wysłał następującą depeszę:

OBYWATEL

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ

BOLESŁAW BIERUT

Warszawa-Belweder

III-CI KRAJOWY ZJAZD PRACOWNIKÓW SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO I INSTYTUCJI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ R. P., OBRADUJĄCY W WARSZAWIE W DNIACH 26 — 28 CZERWCA 1949 R., W IMIENIU 250 TYSIĘCY ZORGANIZOWANYCH SAMORZĄDOWCÓW, PRZESYŁA CI, OBYWATELU PREZYDENCIE, WYRAZY CZCI I HOŁDU, JAKO NIESTRUDZONEMU BOJOWNIKOWI O INTERESY LUDU PRACUJĄCEGO, PRACOWNICY SAMORZĄDOWI I KOMUNALNI Z WIELKIM ENTUZJAZMEM WITAJĄ UCZWAŁĘ RADY PAŃSTWA I RZĄDU O PRYZNANIU MILIARDOWYCH FUNDUSZY NA POLEPSZENIE WARUNKÓW KOMUNALNYCH KLASY ROBOTNICZEJ I ZOBOWIĄZUJĄ SIĘ DO PEŁNEGO, RACJONALNEGO I OSZCZĘDNEGO WYKORZYSTANIA PRYZNANYCH FUNDUSZY. SAMORZĄDOWCY ZOBOWIĄZUJĄ SIĘ NIEUSTANNIE WALCZYĆ Z BIUROKRACJĄ I FORMALIZMEM URZĘDNICZYM, PRZEKROCZYĆ PLANY OSZCZĘDNOŚCIOWE, ROZWINĄĆ SZEROKO SOCJALISTYCZNE WSPÓŁZAWODNICTWO PRACY O POTANIE NIE USŁUG, PRZEPOIĆ SAMORZĄD TROSKĄ O CODZIENNE INTERESY KLASY

ROBOTNICZEJ, OTOCZYĆ OPIEKĄ PRACUJĄCEGO CHŁOPA W JEGO WALCE Z BOGACZEM WIEJSKIM. ZJAZD W IMIENIU WSZYSTKICH ZORGANIZOWANYCH PRACOWNIKÓW SAMORZĄDOWYCH I KOMUNALNYCH PRZYRZEKA NIE SZCZĘDZIĆ SIĘ DLA BUDOWY — W MYŚL TWOICH OBYWATELU PREZYDENCIE, WSKAZAŃ — NOWEJ POLSKI — OJCZYZNY LUDU PRACUJĄCEGO I W CODZIENNYM TRUDZIE REALIZOWAĆ WYTYCZNE RADY PAŃSTWA.

Odezwa Zarządu Głównego do wszystkich członków Związku w sprawie obchodu 22 Lipca

Dla godnego uczczenia Dnia 22 Lipca — Zarząd Główny zwrócił się do wszystkich komórek organizacyjnych — do wszystkich Członków Związku, by w ramach działalności miejscowych komitetów obchodu Dnia 22 Lipca wzięli czynny udział.

W odezwie podkreślono, że obchód połączony będzie ze społeczną akcją uporządkowania, oczyszczenia i upiększenia miejsc publicznych, ulic, dziedzińców, skwerów, trawników, klatek schodowych itp. — i zaznaczył, że wielką rolę spełnią obok wszystkich innych ugrupowań zawodowych, dozorczy zrzeszeni w naszym Związku.

Wezwał Wszystkich Dozorców, by w akcji tej wyrazili swój społeczny stosunek do pracy, i by pracą swą przyczynili się do pełnego uświęcenia Dnia 22 Lipca.

Nieugłęty szermierz w walce z faszyzmem Georgi Dymitrow nie żyje

2 lipca 1949 r. zmarł wielki Bojownik bratniego narodu bułgarskiego, jeden z najwspanialszych przywódców międzynarodowej klasy robotniczej, przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej — Georgi Michajłowicz Dymitrow.

Szczególnie bliski jest Georgi Dymitrow polskiej klasie robotniczej. Wynika to z wielu podobieństw historycznych w rozwoju Bułgarii i Polski. I w Bułgarii i w Polsce już u progu tego stulecia wy-

krystalizował się rewolucyjny nurt w klasie robotniczej, znajdujący się w nieubłaganej walce z reformizmem i nacjonalizmem i bliski za sadom ideologicznym rewolucyjnej walki bolszewików rosyjskich. I w Bułgarii i w Polsce w okresie

20-lecia międzywojennego, stosując najdziksze prześladowania wobec rewolucyjnego skrzydła klasy robotniczej, rządy kapitalistyczne wreszcie — i nasz naród, i bułgarski odzyskały wolność, niepodległość oraz zbudowały ustrój demokracji ludowej dzięki historycznemu zwycięstwu ZSRR nad hitleryzmem.

Georgi Dymitrow urodził się w 1882 r. w robotniczej rodzinie rewolucyjnej. Wszyscy trzej jego bracia byli czynnymi działaczami robotniczymi i wszyscy bohatercko zginęli za sprawę robotniczą.

Georgi Dymitrow — pracując od najmłodszych lat w zawodzie drukarskim,

rozpoczął działalność rewolucyjną już w 15 roku życia, a mając lat 20 wstępuje do bułgarskiej partii socjal-demokratycznej. Gdy w szeregach tej partii dochodzi w roku

1903 do rozłamu, Dymitrow przystępuje do odłamu rewolucyjnego, z której później bułgarska partia komunistyczna.

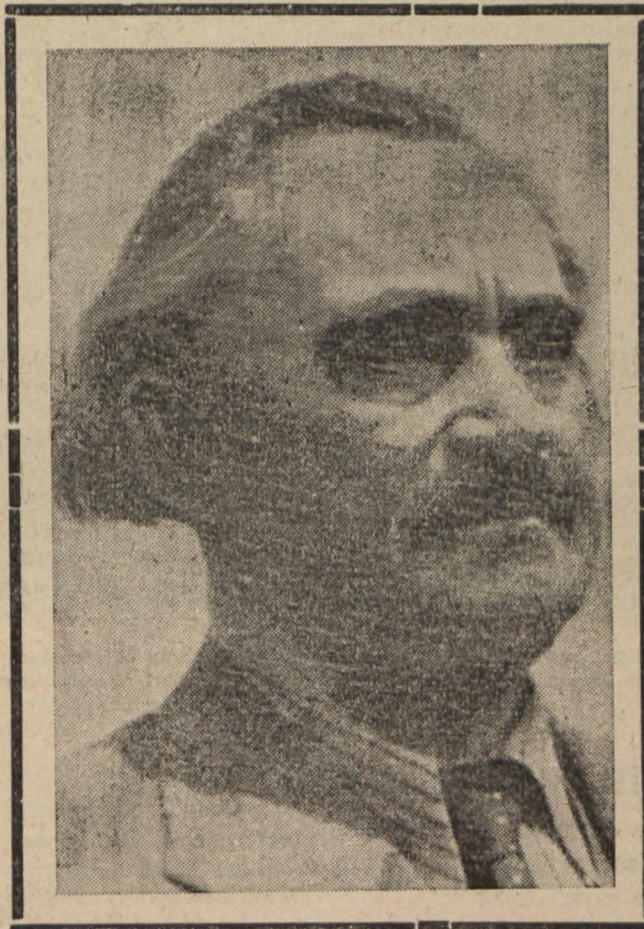
Postawa Dymitrowa na procesie lipskim stała się wzorem dla nowi nieprzemijający wzór stopienia w jedno internacjonalizmu proletariackiego z głębokim patriotyzmem. Polska klasa robotnicza, świadoma niebezpieczeństw, nękanych dla Polski ze strony hitleryzmu, z entuzjazmem śledziła za bohaterstwem pojedynkiem Dymitrowa. Ale nie tylko klasa robotnicza, wszystkie

siły demokratyczne i patriotyczne w narodzie polskim, z ogromnym szacunkiem odnosiły się do Dymitrowa. I tylko klika endecko-sanacyjna na czele z narodowo-klerykalnym orędownikiem, Małym Dziennikiem, spod znaku Doboszyńskich i innych sprzedawczyków narodowych, niezmiennie sekundowała prasie hitlerowskiej w kampanii obelg wobec Dymitrowa.

Pamięć o Georgi Dymitrowie będzie wiecznie żyć w sercach naszego ludu pracującego i opromieniać będzie naszą braterską przyjaźń z narodem bułgarskim.

*

Zarząd Główny n. Związku wysłał do Centrali Zw. Zaw. Bułgarii depeszę.

III KRAJOWY ZJAZD DELEGA

ODBYŁ SIĘ W DNIACH 26-29 CZERWCA 1949

Delegaci na III Zjazd w sali Rady Państwa rozpoczynają obrady odśpiewaniem „Miedzynarodówki”.
Od lewej: Wiceminister Baranowski, wiceprzewodniczący Zarz. Gł. tow. Dominik Ryfka powiedział:
CRZZ, Doliński, Dyr. MAP, Paulisz i inni.

OTWARCIE ZJAZDU

Po powitaniu Członków Rady Państwa, Rządu, Gości i Delegatów—wiceprzewodniczący Zarz. Gł. tow. Dominik Ryfka powiedział:

Zjazd naszego Związku odbywa się w 3 tygodnie po zakończeniu II go Kongresu Związków Zawodowych, w czasie, gdy polski ruch zawodowy określił wyraźnie swoje stanowisko, sprecyzował jasno swoje cele i zadania w okresie demokracji ludowej, na etapie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu, gdy ruch zawodowy, zjednoczony i powszechny, stał się ogromną siłą, mobilizującą masy pracujące do budowy dobrobytu i pomyślności wszystkich ludzi pracy.

Również samorząd nie miał w Polsce nigdy tak wielkich możliwości, jak obecnie, gdy w oparciu o rady narodowe, nie krepowany egoistycznymi interesami rządzącej klasy burżuazyjnej, w ścisłej harmonijnej współpracy z Rządem Ludowym może rozwijać swoją działalność dla dobra ludu pracującego i całego narodu polskiego. Związek Samorządowców przy-

bywa dziś na swój III w Polsce Ludowej Zjazd Krajowy zjednoczony i zwarty, pomny swoich rewolucyjnych tradycji Związku Pracowników Komunalnych, potężny siłą swoich 250.000 zorganizowanych członków, zespolony ideą budowy nowej, Ludowej Ojczyzny, dumny poczuciem wspólnoty marszu w jednym szeregu z innymi odłamami klasy robotniczej ku lepszej jasnej przyszłości.

Nasz Zjazd zbiera się w chwili, gdy masy pracujące Polski pod przewodnictwem awangardy robotniczej—Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w niewidzianym w naszej historii tempie, likwidują zniszczenia powojenne i wnoszą gmachy nowej Rzeczypospolitej Ludowej, gdy socjalistyczne współzawodnictwo pracy ogarnia tysiące najlepszych przedstawicieli klasy robotniczej, twórców nowego socjalistycznego stosunku do pracy.

Nasz Zjazd zbiera się w chwili, gdy ciemne siły reakcji i imperializmu ponoszą klęskę za klęską, gdy Polska i bratnie kraje demokracji ludowej w oparciu o potęgę Związku Radzieckiego razem z milionami ludzi dobrej woli na ca-

TÓW NASZEGO ZWIĄZKU W GMACHU I SALI RADY PAŃSTWA

Przedstawiciele Rady Państwa, Rządu, CRZZ, Miasta powitał wiceprzewodniczący Zarz. Gł. tow. Dominik Ryfka. Siedzą od lewej: Min. Wolski, Wicemarszałek Szwalbe, Czł. Rady Państwa Niećko, Wicemarszałek Barcikowski, Czł. Rady Państwa Kołodziejski, Min. Mijał, Prezydent m. st. Warszawy Tołwiński, Kier. Wydz. Sam. KC PZPR Morawski, Czł. Sekr. CRZZ Walaszczyk, Dyr. M. A. P. Jankowski

lej kuli ziemskiej tworzą niezwyčajony front postępu i pokoju przeciwko podżegaczom wojennym, prąd, którego siły nieustannie rosną i który stoi na straży szczęścia i pomyślności milionów ludzi na świecie.

Zjazd nasz rozpoczyna swoje obrady w głębokim przeświadczeniu, że nie ma dziś na świecie takiej siły, która mogłaby zahamować dążenia wolnych narodów ku socjalizmowi. W tym głębokim przeświadczeniu owianej entuzjazmem twórczych polskich mas pracujących, przepojeni niezłomną wiarą w słusność naszej idei sprawiedliwości społecznej, ufni w siłę solidarności międzynarodowej proletariatu, prowadzić będziemy nasze obrady, na wyniki których czekają setki tysięcy naszych towarzyszy, pracowników samorządowych i komunalnych w Polsce.

III Krajowy Zjazd Związku Zawodowego Pracowników Samorządowych i Użyteczności Publicznej ogłaszam za otwarty.

DEPESZA III ZJAZDU DO:

Prezydium Kongresu Światowej
Federacji Związków Zawodowych
w Mediolanie

III-ci Krajowy Zjazd Pracowników Samorządowych i Komunalnych w Polsce, obradujący w Warszawie w dniach 26—29 czerwca 1949 r., w imieniu 250 tysięcy zorganizowanych w Związku pracowników, przesyła Kongresowi płomienne pozdrowienia i życzenia owocnych obrad dla dobra całej postępowej ludzkości. W walce o pokój i demokrację Światowa Federacja Związków Zawodowych ma po swojej stronie wszystkich uświadomionych robotników i pracowników umysłowych.

Polscy pracownicy komunalni nie ustają w walce przeciw podżegaczom wojennym i rozbińczom jedności międzynarodowego proletariatu, o internacjonalizm proletariacki, o pokój i postęp.

Niech żyje międzynarodowa solidarność proletariatu!

PREZYDIUM ZJAZDU

Na wniosek tow. Al. Jarosza powołani zostali do Prezydium Zjazdu tow. tow.:

Andrzejak Edward, Marzec Czesław, Mrugacz Tadeusz, Gajda Helena, Okieńczyc Tadeusz, Dubisz Marian, Wysocki Mikołaj, Zakrzewska Irena, Skierski Hieronim, Szukała Jan, Zielińska Natalia, Baranowska Irena, Zientek Halina, Sobocki Ludwik, Kutkowski Marian, Maciński Jan, Kucznik Gerard, Słowiński Marian, Stawska Irena, Bandurski Adolf, Musiałowa Maria, Trzaska Leon, Skikiewicz Jan, Jaworska Ksawera, Sadio Genowefa, Włodarski Zygmunt, Wojciechowski Kazimierz, Kopeński Edmund, Hulewicz Jan, Kruczyński Aleksan-

der, Krasucka Maria, Cierniak Kazimiera, Bogacki Stanisław, Kaczmarek Józef, Tomczyszyn Józef, Gasińska Jadwiga, Farysiak Józef, Nieporęt Maurycy, Bauman Mieczysław, Biernat Franciszek, Bendkowski Karol, Szufładowicz Feliks, Rychwiński Antoni, Noskówna Wanda, Nawrocki Leon, Otocki Jerzy, Ziemiarek, Afelski, Nyczaj Michał.

Pięciu—kolejno przewodniczących: tow. tow.:

Andrzejak Edward, Marzec Czesław, Mrugacz Tadeusz, Gajda Helena, Okieńczyc Tadeusz.

Siedzą od lewej tow. tow.: Dubisz, Gajda, Mrugacz. Przewodniczy w tym momencie tow. E. Andrzejak.

PORZĄDEK OBRAD

III Ogólnokrajowego Zjazdu Delegatów Zw. Zaw. Prac.

Samorz. Teryt. i Instyt. Użytk. Publ. E. P.

Nieдіziela — 26.VI 1949 r.

W sali Rady Państwa.

1. Otwarcie Zjazdu.
2. Powitanie gości.
3. Zatwierdzenie regulaminu obrad.
4. Zatwierdzenie porządku obrad.
5. Wybór Komisji:
 - Mandatowej,
 - Matki,
 - Wnioskowej,
 - Statutowej,
 - Skrutacyjnej,
 - Redakcyjnej.
6. Odsłonięcie sztandaru.
7. Przemówienia powitalne gości.
8. Przemówienia powitalne delegacji zagranicznych.

Na Miejskim Stadionie Sportowym — Al. Niepodległości:

9. Zawody sportowe:

defilada zawodników,
zawody lekkoatletyczne,
zakończenie biegu kolarskiego Łódź—Warszawa.

Poniedziałek — 27.VI 1949 r.

W sali Rady Państwa.

10. „Rola i zadania Zw. Zaw.” — referat wiceprzew. CRZZ tow. Burskiego.
11. Sprawozdania:
 - Zarządu Głównego — referaty tow. Łazuchewicza i tow. Ryfki,
 - Komisji Rewizyjnej i udzielenie absolutorium ustępującym władzom — ref. sekretarza Kom. Rew. tow. Paszkiewicz.
 - Statut Zw. Zaw. Prac. Samorz. Teryt. i Instyt. Użytk. Publ. — tow. Kółko.
12. Dyskusja
13. W sali „Roma”:
Pokaz zespołów świetlicowych n/Związku.

Wtorek — 28.VI 1949 r.

W sali Rady Państwa.

14. Sprawozdanie Komisji Mandatowej.
15. Dyskusja.
16. Udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.
17. Sprawozdanie Komisji Statutowej.
18. Uchwała o połączeniu ze Zw. Dozorców i Fryzjerów.
19. Sprawozdanie Komisji Matki — Głosowanie.
20. Sprawozdania Komisji.
21. Ogłoszenie wyników głosowania
22. Zamknięcie obrad.

WRĘCZENIE SZTANDARU ZWIĄZKU

PRZEWODNICZĄCY ZJAZDU, TOW. E. ANDRZEJAK, WRĘCZA SZTANDAR ZWIĄZKU CHORAŻEMU, TOW. AL. JAROSZOWI, KTÓRY POWTARZA SŁOWA PRZYSIĘGI:

„Przyjmując sztandar Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej Rzeczypospolitej Polskiej, oświadczam, iż jestem w pełni świadom tego, że sztandar ten jest symbolem bohaterskich tradycji polskiego rewolucyjnego ruchu zawodowego, który w ciągu dziesiątków lat toczył nieubłaganą walkę z obcymi zaborcami i rodzimą burżuazją o pełne wyzwolenie klasy robotniczej.

Jako chorąży sztandaru związkowego przyrzekam uroczyście strzec sztandaru tego i bronić jego honoru, jako symbolu całkowitego zjednoczenia w szeregach Związku Zawodowego robotników i pracowników umysłowych, zatrudnionych w samorządzie i instytucjach użyteczności publicznej dla walki o umocnienie władzy ludowej i obrony interesów ludu pracującego przeciwko wrogowi klasowemu i reakcji o całkowite zniesienie wyzysku, o zbudowanie socjalizmu — ustroju sprawiedliwości społecznej, o proletariacki internacjonalizm, o postęp, pokój i demokrację na całym świecie“.

Tow. Jarosz w środku, z lewej tow. Wł. Gaworski, z prawej tow. A. Andrzejewski.

JEDNOŚĆ KLASY ROBOTNICZEJ

TOW. AL. BURSKI, WICEPRZEWODNICZĄCY CRZZ, WITA ZJAZD

W imieniu CRZZ i w swoim własnym witam Trzeci po wojnie Zjazd Waszego Związku.

Mam głębokie przeświadczenie, że Wasz Trzeci Zjazd zajmie się przede wszystkim zagadnieniami trosk o codzienne interesy i byt rzesz zorganizowanych w Waszym Związku. Obradom Waszym przyświecać będą ostatnie uchwały i wskazania Drugiego Kongresu Związków Zawodowych. W pierwszym zaś rzędzie strzec musicie, Towarzysze, największego skarbu, największego osiągnięcia polskiej klasy robotniczej, polskich rzesz robotniczych i pracowników — Jedności Klasy Robotniczej. W tej jedności wraz z całą klasą robotniczą Polski walczyć w obronie pokoju przeciw podżegaczom imperialistycznym anglo-amerykańskim.

Głównym i centralnym dążeniem Polskiej Klasy Robotniczej jest zbudować zręby Polski Socjalistycznej. Z proletariackiego serca życzę Wam owocnych obrad.

W przeddzień Zjazdu nastąpiło otwarcie Wystawy Amatorów-Plastyków, członków Zw., w gmachu Związku. Otwarcia dokonał Min. K. Mijał.

W dn. 29.VI b. r. w sali Z. N. P. odbyły się dalsze pokazy świetlicowe oraz konkurs prac fryzjerskich.

W czasie Zjazdu odbywał się turniej szachowy zespołu szachowego czł. Zw.

Imprezy kult.-oświatowe — Wystawę — Turniej szachowy i Konkurs — omówimy oddzielnie i obszernie w następnych numerach.

Imprezy sportowe zamieszczamy w tym Nr na innym miejscu.

Delegacje zagraniczne pracowników

Delegacja Związku Radzieckiego, Czechosłowacji,

Na zdjęciu tow. tow. Aleksiej Worobiew i Iwan Pieriakow — Zw. Radziecki, w środku nich tow. dyr. Daszkiewicz, z prawej delegat Iranu, czł. ŚFZZ, Reza Rusta, za nim w głębi, w charakterze tłumacza tow. Kaz. Lubert z Okręgu Gdańsk

Niedomagania w pracy samorządowej

Z przemówienia Kier. Wydz. Sam. KC PZPR tow. W. Morawskiego.

Podstawowym zadaniem obozu demokratycznego w Polsce Ludowej jest: „nieustanna troska o wywyższenie wielomilionowych mas ludu pracującego miast i wsi na wyższy poziom życia gospodarczego i kulturalnego“ (Prez. Bierut).

Dlatego Polska Zjednoczona Partia Robotnicza postawiła przed ruchem zawodowym w Polsce jako jedną z głównych wytycznych w pracy związków zawodowych — troskę i dbałość o człowieka, o jego warunki pracy, o jego kłopoty bytowe i rodzinne.

Tak postawione zadanie odnosi się szczególnie do Związku Zawodowego Samorządowców. Pracownicy samorządowi w swojej codziennej pracy biorą bezpośredni udział w zaspakajaniu najbardziej bliskich, codziennych potrzeb życiowych mas pracujących. Od sposobu pracy pracowników samorządowych, od ich inicjatywy, zmysłu organizacyjnego, sprawności i wydajno-

ści pracy zależy w dużym stopniu wzrost zaspakajania codziennych, życiowych potrzeb klasy robotniczej, stała poprawa pozostawionych nam przez ustrój kapitalistyczny straszliwie zaniedbanych, komunalnych warunków bytu klasy robotniczej.

Uświadomienie każdego pracownika samorządowego o takiej jego roli i takim znaczeniu jego pracy — oto bodaj najważniejsze zadanie Związku Zawodowego Samorządowców. Zadanie, które należy postawić przed wszystkimi ogniwami związkowymi, przed każdym członkiem Związku. Dotychczas jednak dla tych celów Związek Zawodowy Samorządowców zbyt mało wykorzystywał rady narodowe, drugą — obok ruchu zawodowego, szkołę rządzenia. Te rady narodowe, przez które można szybko i skutecznie ustawić i realizować planowo zadania naszego samorządu, jego działalność gospodarczą i kulturalną. Związek Samorządowców posiada w radach narodowych różnych szczebli około 900 członków, którzy dotychczas nie wyróżnili się

komunalnych na naszym Zjeździe Węgier, Szwecji, Finlandji, Włoch i Iranu

Agostino Rollero, Francesco Avizzano, Ezio Cavicchioli, Cinti Leno. (Włosi), Szandor Szeperni, Szandor Tasznadi (Węgrzy), Władymir Stefanowic i Rudolf Jelinek (Czechosłowacja)

jednak specjalnie w stawianiu problemów, związanych z poprawą warunków codziennego życia klasy robotniczej. Nie widać ich w mobilizowaniu oddolnej inicjatywy społecznej do tych celów, chociaż radni — pracownicy samorządowi najbardziej do tego są powołani i przygotowani i powinni przodować na tym odcinku pracy rad narodowych.

W okresie opracowywania planów oszczędnościowych w samorządzie okazało się, że wiele ogniw terenowych Zw. Zawodowego Samorządowców nie zrozumiało swych zadań. W wielu miastach organizacje związkowe nie zmobilizowały ogółu pracowników do opracowania planu oszczędnościowego, do podjęcia przez nich zobowiązań oszczędnościowych, ograniczając się do zaaprobowania planów ogólnych. Zdarzało się również, że organizacje terenowe Związku Zawodowego Samorządowców nie spowodowały opracowania w ogóle jakichkolwiek planów oszczędnościowych, zadawalając się apelem do pracowników, aby każdy we własnym zakresie realizował zasadę oszczędności.

Świadczy to, że niektóre ogniwka terenowe Związku nie zdawały sobie sprawy, że — w ustroju demokracji ludowej związku zawodowe—

na odcinku mobilizacji mas pracujących do oszczędnej gospodarki, do usprawnienia pracy, zwiększenia wydajności pracy — stanowią jedną z podstawowych instytucji władzy ludowej w Polsce, że nie można oddzielać interesu pracownika od interesu Państwa Ludowego.

Poważny nacisk w pracy Związku Zawodowego Samorządowców należy położyć na konieczność walki z wpływem pozostałości resztek tradycji samorządu kapitalistycznego, co wyraża się często w przesadnej trosce o t. zw. własność samorządową z jednoczesną obojętnością wobec własności państwowej.

Przejawia się to obecnie często w zaniedbaniu, braku troski odnośnie obiektów samorządowych, które mają przejść na rzecz państwa.

Zdarza się, że samorzady nie śpieszą się z dokonaniem inwestycji, napraw, konserwacji takich obiektów, pomimo posiadanych kredytów na ten cel, doprowadzając w ten sposób do obniżenia wartości majątku ogólnonarodowego.

Musimy zdać sobie sprawę, że w naszym ustroju demokracji ludowej, samorząd jest składową częścią naszego państwa ludowego, że nie ma rozbieżności między gospodarką rządową i samorządową, że gospodarka rządowa i samo-

rządowa są tylko różnymi formami jednej gospodarki państwowej, że różnica między nimi wynika jedynie i wyłącznie z rodzaju funkcji i zadań realizowanych w interesie najszerzych mas pracujących naszego kraju.

III Ogólnokrajowy Wasz Zjazd powinien przeanalizować i przedyskutować metody swej dotychczasowej pracy, swe osiągnięcia i braki również na odcinku usług samorządu. Winien wskazać na źródła niedomagań i słabości, umocnić w pracownikach samorządowych świadomość ścisłej więzi z całą klasą robotniczą Polski, budującą socjalizm, utrwalić przeświadczenie wśród pracowników samorządowych, że podobnie jak robotnik w unarodowionym przemyśle, transporcie, komunikacji i t. p. — tak samo pracownik samorządowy jest faktycznym gospodarzem w przedsiębiorstwach i zakładach komunalnych, a każdy zespół czy grupa związko-

wa jest rzeczywistym odpowiedzialnym gospodarzem na swym odcinku pracy, odpowiedzialnym za jak najlepsze wykonanie zobowiązań za sprawną organizację i wydajność pracy, za słuszną ocenę wyników pracy. Wzmacnianie takiej świadomości wśród pracowników samorządowych ma szczególnie doniosłe znaczenie wobec faktu, że znajdujemy się obecnie w okresie przygotowań do realizacji planu 6 letniego w samorządzie.

Podobnie jak drugi Kongres Związków Zawodowych w stosunku do całego ruchu zawodowego w Polsce, niech III Wasz Zjazd postawi przed sobą i ustali na odcinku swej pracy najbardziej skuteczne sposoby walki z biurokracją, niezaradnością, brakiem planowości i czujności klasowej w samorządzie, wskaże na sposoby, umożliwiające jak najlepiej realizować zadania Związku.

Z małej skromnej sali II Zjazdu w Szklarskiej Porębie do jasnej wspaniałej sali Rady Państwa III Zjazdu

(Streszczenie przemówienia Ministra K. Mijała)

W czasie od II do III Waszego Zjazdu wiele zagadnień, związanych z działalnością Związku, uległo dalszej i poważnej krystalizacji. Krystalizacja ta jest widoczna tak na polu działalności związkowej i rad narodowych, jak i w całym naszym życiu państwowym, gospodarczym, społecznym i politycznym.

By uświadomić sobie w pełni dokonanie tych głębokich przeobrażeń w rozwoju naszego Państwa Ludowego — w okresie ostatnich dwóch lat — wystarczy nam, działaczom państwowym, samorządowym, działaczom rad narodowych sięgnąć pamięcią do II Zjazdu Waszego w Szklarskiej Porębie.

Co nurtowało delegatów II Zjazdu w 1947 r.? A więc trudności aprowizacyjne, trudności bytowe świata pracy, zagadnienia związane z pracą i płacą, sprawy organizacyjne, związkowe, obok nakreślenia sobie nowych form pracy, na odcinku działalności kulturalnej — poświęcono tam dużo uwagi samej perspektywie rozwoju samorządu terytorialnego w ramach demokracji ludowej. I w tej kwestii ujawniło się może najwięcej niejasności i temu zagadnieniu II Zjazd poświęcił bodajże najwięcej czasu.

Musimy sobie przypomnieć, że w okresie tamtego Zjazdu znajdowaliśmy się w pierwszym roku realizacji planu trzyletniego, po referendum i po wyborach do Sejmu Ustawodawczego.

Jak na problemy samorządowe patrzemy dziś.

Jesteśmy w tej chwili w okresie przedterminowego ukończenia planu 3-letniego. Jesteśmy w okresie wzmoczonych przygotowań do planu

6-letniego. Jesteśmy w kraju i w skali międzynarodowej w wielkiej kampanii, w walce o trwałą pokój. Na obecnym Zjeździe będzie postawionych również wiele zagadnień, dotyczących wszechstronnej działalności Związku i problemów bytowych samorządowego świata pracy, lecz znajdują się tu one w odmiennych warunkach w stosunku do Zjazdu poprzedniego. W warunkach obiektywnie lepszych, niż dwa lata temu Idziemy bowiem stale naprzód, a szereg trudności, które istniały w 1947 r., mamy wszyscy już dziś poza sobą. Wyrosły natomiast na przestrzeni ostatnich dwóch lat nowe problemy, nowe braki i nowe zadania.

Wreszcie obecny Zjazd dokona również podsumowania osiągnięć ostatniego okresu na polu swej działalności, a osiągnięcia te, mimo istnienia jeszcze pewnych braków i usterek, są bezwątpienia bardzo poważne.

Na II Zjeździe, choć nieliczne, ale ujawniły się głosy jakby pogrobowców starego ustroju, przeciwstawiających samorząd — państwu, jakby samorząd terytorialny stanowił jakieś państwo w państwie, jakby samorząd musiał się bronić przed jakimś rzekomym niebezpieczeństwem, jakoby grożącym mu ze strony Państwa Ludowego. Zajmowanie takiego stanowiska ujawniło w pewnym stopniu ideologię, wpływy i nacisk reakcji krajowej, reprezentowanej przez blok Mkołajczykowski-WRNowski na działaczy samorządowych, który to blok utraciłszy w tym okresie wpływy — skierował całą swą wściekłość, między innymi, na opanowanie samorządu, a więc i na opanowanie Waszego Związku,

Szef Kancelarii Rady Państwa
Minister KAZIMIERZ MIJAL

przemawia
na naszym Zjeździe

Min. K. Mijal objął protektorat nad Wystawą Malarską Zw. — imprezami kult.-ośw. i sportowymi, zorganizowanymi z racji III Zjazdu.

Tezy obozu reakcyjnego były jasne — opanować samorząd i na bazie samorządu terytorialnego wprowadzić walkę z władzą ludową, z państwem.

IIjazd zajął wyraźne i słuszne stanowisko, stwierdzając tożsamość interesów państwa i samorządu terytorialnego, jako organu Polskiej Władzy Ludowej.

I oto wystarczyły dwa lata dalszej realizacji zadań Państwa Ludowego, aby nie było już w tej kwestii żadnych wątpliwości. Działalność Rady Państwa, jej wytyczne, realizowane przez samorząd i rady narodowe, zdążają do całkowitego unormowania struktury ustrojowej państwa i samorządu. Wątpliwości zostały usunięte w ciągu minionych dwóch lat i dziś nie dyskutuje się już na ten temat.

Niewątpliwie jest to wynikiem zwycięstwa jedności klasy robotniczej, które znalazło wyraz na Kongresie Zjednoczeniowym w ubiegłym roku, a w ruchu zawodowym na ostatnio odbytym Kongresie Związków Zawodowych.

Udział Związku oraz udział jego działaczy w radach narodowych ma niezwykle wielkie znaczenie. Gdyż im większy jest w nich udział czynnika miejscowego, a przede wszystkim działaczy Związków Zawodowych, tym szybciej rady narodowe będą się uaktywniać, tym szybciej będzie widoczna coraz bardziej bezpośrednia praca mas ludowych w wykonywaniu poprzez rady narodowe władzy ludowej.

Dlatego też działacze związkowi winni zwrócić szczególną uwagę na swój udział w radach narodowych i to jako organizacje i jako poszczególni działacze Związku w radach narodowych, bo przecież bezpośrednio decydują o sprawach lokalnych i jednocześnie są bezpośrednimi wobec obywatela reprezentantami w wykonawstwie decyzji władz centralnych naszego Państwa. Im bardziej aktywna będzie działalność Związku, tym bardziej będzie widoczna rola rad narodowych, jako organu Władzy Ludowej.

Wydaje mi się, że perspektywa rozwoju działalności związkowej, perspektywa ujednoczenia władzy w naszym Państwie, do której w ciągu ostatnich dwóch lat widać było, że naczelne władze polityczne systematycznie zmierzają, jest tak jasna, jak jasną jest droga Waszego Związku, począwszy od Drugiego Zjazdu w Szklarskiej Porębie, z małej skromnej sali, do dzisiejszego Trzeciego Zjazdu Związku — do pięknej, jasnej sali gmachu Rady Państwa.

Zapatrzony w piękną, jasną przyszłość naszej Polski Ludowej w oparciu o działalność rad narodowych, o działalność Związku, życzę wszystkim delegatom owocnych obrad, by w ich wyniku przyspieszyli realizację zadań, które stawiają Władze Ludowe przed całą klasą robotniczą i przed Związkiem.

Samorząd w trosce o człowieka pracy

Z przemówienia Ministra Adm. Publ. tow. Wł. Wolskiego.

Tak się złożyło, że w dniu otwarcia Waszego Zjazdu ogłoszone zostały decyzje Rady Państwa i Rady Ministrów, dotyczące akcji polepszenia komunalnych warunków bytu klasy robotniczej.

Już zeszłoroczna dwumiliardowa dotacja Rady Państwa dała podstawy finansowe do rozpoczęcia poważniejszej akcji, w celu polepszenia warunków bytowania mas pracujących. Akcja tego roku jest jeszcze szersza. Daje większe środki finansowe i wskazuje jasno kierunek działania dla samorządu.

W związku z tym samorząd ma przed sobą do wykonania poważne zadania.

Jaki spadek w dziedzinie gospodarki komunalnej pozostawił nam okres przedwrześniowy? Każde większe miasto chlubiło się dzielnicą reprezentacyjną, gdzie widzieliśmy mniej lub więcej wspaniałe fasady domów i wystawy bogatych sklepów. To było śródmieście. W oddaleniu otoczone drzewami, rzędy pięknych willi. Przeważająca natomiast większość ludności miejskiej zamieszkiwała i zamieszkuje, niestety, dotąd, cuchnące przedmieścia, lub tłoczyła się i tłoczy się, niestety dotąd, w ciasno zabudowanych, koszarowych domach robotniczych.

Weźmy np. Łódź — wielkie fabryczne miasto, pozbawione przez jej przedwojennych kapitalistycznych gospodarzy najelementarniejszych urządzeń kanalizacyjnych i wodociagowych. Łódź jest haniebnym dowodem rzeczowym, jak wyglądała kapitalistyczna polityka komunalna.

Zacofanie, trudności i problemy, które dostaliśmy w spadku po starym ustroju, ustokrotnie najazd hitlerowski. Najeźdźca posłał zniszczenie w naszych miastach i z ziemią zrównał naszą stolicę.

Musimy więc teraz wiele odrobić, nadrobić, aby zlikwidować starą nierówność klasową w komunalnym urządzeniu naszych miast — stare zacofanie i jednocześnie zniszczenia wojenne. Trzeba dać jak najszybciej masom pracującym, a przede wszystkim klasie robotniczej, kulturalne i higieniczne warunki bytu.

Zacofanie gospodarki komunalnej przez poprzednie kapitalistyczne rządy jest tak wielkie, że aby uzyskać poprawę komunalnych warunków bytu, potrzebne są wielkie środki finansowe i olbrzymi zespolony wysiłek organizacyjny całego naszego samorządu na dłuższy okres czasu. I musimy tę naszą powinność wypełnić jak najlepiej. Jest przecież naszym obowiązkiem stworzyć socjalistyczne miasto dla tych wszystkich, którzy swoim bezpośrednim ofiarnym trudem tworzą dobra narodowe.

Decyzja Rady Państwa i Rządu ma olbrzymie znaczenie nie tylko przez wysokość sumy, przeznaczonej na poprawę warunków bytu. Ma ona znaczenie przez wskazanie klasowego kierunku poczynania — i winna być dla samorządu

wskazówką, przy wykonaniu planów ogólnej działalności samorządu w bieżącym okresie gospodarczym — a także przy opracowaniu planów pracy w okresach następnych.

Zadania, jakie stoją w tej dziedzinie przed

Minister Adm. Publ. tow. WOLSKI
na trybunie zjazdowej

pracownikami samorządu, są niezwykle doniosłe.

Aby więc osiągnąć największe rezultaty, trzeba przede wszystkim cenić każdy grosz, t. zn., że każde przedsięwzięcie winno dać — drogą możliwie najmniejszych nakładów i oszczędnego zużycia materiałów, jak najszybsze i jak najlepsze efekty gospodarcze.

Zasada oszczędności w dysponowaniu pieniądzem publicznym posiada znaczenie decydują-

ce, gdyż w dużym stopniu od niej zależy, ile, w jakim czasie i w jakim stopniu zdołamy zrobić.

Zasada oszczędności wymaga jednocześnie ścisłego planowania.

Zarówno cała działalność gospodarcza samorządu, jak też gospodarka ściśle komunalna zostaje coraz ściślej włączona do planu państwowego. Powiązanie gospodarki komunalnej z całokształtem gospodarki narodowej wymaga, aby gospodarka planowa, według której żyje dziś cały gospodarczy organizm Polski, była w całej rozciągłości stosowana i w samorządzie.

Plan to podstawowy warunek należytej gospodarki. Aby właściwie gospodarować, postulat planowania musi znaleźć swe zastosowanie w wewnętrznej pracy samorządu.

Oszczędzanie zaś nie może być czymś przypadkowym, chaotycznym, lecz musi być również planowe.

W gospodarce samorządowej brak dotąd należytego ustosunkowania się do kwestii oszczędności. Jest ciągle jeszcze dużo marnotrawstwa środków i braku dbałości o majątek publiczny.

Nie wprzegnęto do akcji oszczędnościowej mas pracowniczych, nie pobudza się i nie korzysta z inicjatywy oddolnej, aby wykonać wszystkie przewidziane zamierzenia i jednocześnie oszczędzać. Aby oszczędzając, wykonać pracę lepiej i szerzej. Akcja oszczędnościowa dotąd jeszcze, bardzo często, ogranicza się do czynności o charakterze biurokratycznym.

Biurokracyzm jest złem, któremu musimy wypowiedzieć bezwzględna walkę. Biurokrata nie widzi żywego człowieka, nie widzi jego codziennych potrzeb. A trzeba, aby klasa robotnicza, inteligent pracujący, czy chłop — odczuwał stałą troskę o sprawy jego bytu ze strony samorządu. Robotnik musi namacalnie i codziennie odczuwać troskę Państwa Ludowego o jego los, powinien stale widzieć opiekę nad jego mieszkaniem, osiedlem, ulicą. Trzeba, aby realną poprawę warunków codziennego życia odczuwała coraz większa liczba mieszkańców upośledzonych przedmieść i osiedli górniczych i fabrycznych.

Biurokratyczny aparat tego wszystkiego nie dokona. Dlatego też wszędzie, gdzie dotąd jeszcze tkwi, obcy naszym stosunkom społecznym, tępy biurokracyzm, musimy z nim walczyć bezwzględnie.

Jeżeli „wysoki“ urzędnik miejski usuwa ze swego gabinetu z użyciem siły interesantkę, nie racząc jej nawet wysłuchać, a dotyczyło to nie mniej ni więcej tylko bezprawnego wyrzucenia jej z mieszkania przez innego biurokrata w przeddzień pogrzebu jej męża — jeżeli jeszcze inny biurokrata wprowadza jakiś nowy „swój własny“ regulamin, wymagający, aby przed złożeniem podania, trzeba było uprzednio uzyskać na to zezwolenie — jasnym jest, że od ludzi takiego autoramentu nie możemy spodziewać się jakiegokolwiek troski o sprawy prostego człowieka.

A prosty człowiek w Polsce musi odczuwać

codzienną pomoc władzy ludowej, gdyż to przeciw jego własna klasowa władza.

Innym przejawem biurokratyzmu jest niewłaściwy stosunek do związków zawodowych. Ścisła współpraca władz kierowniczych w samorządzie ze związkiem zawodowym jest wskaźnikiem i kardynalnym warunkiem należytego stosunku do zagadnień, warunkiem maksymalnego zespolenia wysiłku dla wykonania zadań. Współpraca ze związkiem zawodowym świadczy jednocześnie o właściwej, demokratycznej atmosferze w instytucji.

Są jednak tacy, którzy niedostatecznie to jeszcze rozumieją i nie potrafili zorganizować należytej współpracy ze związkiem zawodowym. Jeśli jednak zdarzy się taki, który uparcie nie chce zrozumieć, jaka jest rola związku zawodowego, t. zn., że dotąd nie potrafił zrozumieć, w jakiej Polsce żyje, a urzęduje jeszcze na kierowniczym stanowisku, przez jakiegoś nieporozumienie, to wspólnie z Wami dokonamy tego, aby szybko mógł się przekonać, że dla takich biurokratów nie może być miejsca w naszym samorządzie.

Niezależnie od walki z poszczególnymi przejawami biurokratyzmu — konieczny jest dalszy wysiłek w kierunku demokratyzacji naszego aparatu. Demokratyzację tę osiągać będziemy przez codzienny wpływ i kontrolę masy pracowników, zorganizowanych w związku zawodowym. Najistotniejszym jednak warunkiem demokratyzacji aparatu — jest sprawa wysuwania na odpowiedzialne stanowiska ludzi spośród klasy robotniczej.

Związki zawodowe winny odegrać wielką rolę w wychowywaniu nowych kadr kierowniczych — takich kierowników gospodarki komunalnej, którzy będą bezpośrednio i żywo odczuwać potrzeby klasy robotniczej i potrzeby te będą realizować.

III ZJAZD WYŚLAŁ DEPESE DO:

Związku Zawodowego Pracowników Komunalnych w Belgii.

Bruksela

III-ci Krajowy Zjazd Pracowników Samorządowych i Komunalnych w Polsce, obradujący w Warszawie w dniach 26—28 czerwca 1949 roku, w imieniu 250 tysięcy zorganizowanych w Związku pracowników, przesyła Belgijskim Pracownikom Komunalnym słowa uznania za dzielna postawę w walce o jedność Światowej Federacji Związków Zawodowych. Jedność międzynarodowej klasy robotniczej jest decydującym czynnikiem w walce przeciwko podżegaczom wojennym o utrzymanie pokoju. Gdy międzynarodowy imperializm wszelkimi sposobami usiłuje rozbić międzynarodową jedność proletariacką, dajcie, Towarzysze, całemu światu dowód, że pracownicy komunalni są w pierwszych szeregach międzynarodowego proletariatu, walczącego o jedność i pokój.

Nech żyje Światowa Federacja Związków Zawodowych!

Kierunek i podstawy naszej pracy

Po wstępnych zdaniach, dotyczących znaczenia naszego Zjazdu — wiceprzew. C. R. Z. Z. tow. Al. Burski wygłosił przemówienie, z którego streszczenie jednej tylko części przytaczamy.

Dalsze części przemówienia zamieścimy w następnych Nr Nr.

Przemówienie tow. Al. Burskiego przyjęte było przez delegatów bardzo gorąco i serdecznie.

W przemówieniu swym tow. Burski przeniósł uchwały Kongresu Zw. Zaw. do naszego Związku — i dał podstawowe wytyczne do naszej pracy.

Działalność Związków Zawodowych za ubiegłe 4 lata, to poważny udział w walce z polską reakcją, z agenturami faszystów i W. R. N., to bezpośredni wkład w budowę gmachu Polskiej Ludowej.

W okresie tym ruch zawodowy — w walce o plany produkcyjne, o 3-letni plan odbudowy gospodarczej, o rozwój współzawodnictwa pracy, o nowy stosunek do pracy, o uświadomienie społeczne i ideowe świata pracy — osiągnął poważne zdobycze w dziedzinie poprawy bytu materialnego i kulturalnego rzesz robotniczych. Związki Zawodowe wykuwały jedność szeregów klasy robotniczej.

Drugi Kongres Związków Zawodowych wykazał, że ruch zawodowy stanowi poważną dźwignię materialnego i kulturalnego dobrobytu mas pracujących, a związki zawodowe stanowią ogromną siłę, działającą w interesie pogłębienia i zacieśnienia więzów międzynarodowej solidarności klasy robotniczej całego świata, a przede wszystkim z masami pracującymi narodów Związku Radzieckiego.

Związki Zawodowe i ich milionowe masy pracujących, biorąc czynny udział w obecnym okresie szczególnego natężenia walki o pokój, przeciwko podżegaczom wojennym oraz ich pełnomocnikom i zdrajcom klasy robotniczej — prawniczym socjalistom, którzy, na zlecenie wielkich kapitalistycznych monopolii, usiłują zniszczyć jedność ruchu zawodowego i rozbić Światową Federację Związków Zawodowych.

Przebieg tej walki, to wyraz wspólnej walki, dający pełny wyraz temu, jak głęboko zakorzeniona jest w polskiej klasie robotniczej świadomość walki o pokój. Wysiłków, których nie sposób prowadzić bez walki przeciwko nacjonalizmowi i kosmopolityzmowi, w oparciu o ideę proletariackiego internacjonalizmu, który nierozwalnie związany jest z pełnym poczuciem prawdziwego patriotyzmu.

W drodze rzeczowej analizy, krytyki i samokrytyki na Kongresie ujawnione zostały błędy i braki w dotychczasowej pracy niektórych ogniw związków zawodowych, tak na odcinku organizacyjnym, produkcyjnym, jak również na odcinku pewnych tendencji i przejawów odradzania się oportunistów, syndykalistów i sektarstwa.

W dziedzinie zaś produkcyjnej stwierdzić

trzeba niedostateczną dbałość o współzawodnictwo pracy i troski o codzienne potrzeby materialne i kulturalne klasy robotniczej. To też Kongres wyciągnął właściwe i prawidłowe wnioski i nakreślił dalszą linię i zadania związków zawodowych w systemie demokracji ludowej, określając jasno swój stosunek do państwa ludowego i partii robotniczej. Na tej płaszczyźnie wytyczone zostały jasno zadania drogi i udział związków zawodowych w pracy i w walce o zbudowanie fundamentów ustroju socjalistycznego.

Ruch zawodowy czerpie te wskazania i kształtuje swe zadania i cele z faktu, że masy pracujące obaliły władzę kapitalistów i obszarników, że ujęły w swe ręce władzę z klasą robotniczą na czele, że przeprowadzone zostały wielkie społeczne reformy, jak unarodowienie przemysłu i reforma rolna, oraz z dokonywującej się w naszym kraju rewolucji kulturalnej.

Z chwilą przejścia podstawowych środków produkcji na własność społeczeństwa, klasa robotnicza, jako współgospodarz kraju, siłą rzeczy zmieniła zasadniczo swój stosunek do produkcji. Tak samo z chwilą, gdy państwowa machina ucisku kapitalistycznego zastąpiona została przez państwo robotniczo-chłopskie, klasa robotnicza zmieniła zasadniczo swój stosunek do państwa, którego jest współtwórcą. W takich warunkach nie stoi na przeszkodzie, aby szczerze i w pełni współdziałać z państwem ludowym i jego organami, kierowanymi przez ludzi wyrosłych z ludu, z klasy robotniczej. Dla realizowania wspólnych, własnych celów i zadań, dla rozwoju naszej gospodarki uspołecznionej, dla stałego podnoszenia poziomu materialnego i kulturalnego klasy robotniczej, dla budowy socjalizmu w naszym kraju. Przez współpracę, przez współdziałanie z organami władzy Państwa Ludowego — wpływamy zarazem na to państwo oraz stanowimy o jego charakterze, o jego zadaniach i jego sile.

I właśnie dzięki temu związki zawodowe mają i odgrywają u nas poważną i wciąż rosnącą rolę w kształtowaniu polityki gospodarczej i społecznej naszego kraju. Można śmiało stwierdzić, że nie ma takiej dziedziny gospodarczej, politycznej, społecznej i kulturalnej w życiu naszego społeczeństwa, w której związki zawodowe nie brałyby żywego udziału i na który nie wywierałyby swojego wpływu. Czyli w oparciu

o najżywotniejsze interesy klasy robotniczej, budujemy fundamenty socjalizmu w naszym państwie.

Kongres stwierdził, że polski ruch zawodowy powinien czerpać w swej codziennej pracy, z doświadczeń, praktyki i teorii wspaniałej działalności Radzieckich związków zawodowych, chwały i dumy międzynarodowego ruchu zawodowego.

A cele, zadania i obowiązki realizować będą nasze związki zawodowe pod ideowym i politycznym przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Podstawowym i centralnym warunkiem budowy fundamentów socjalizmu jest twórcza aktywność mas pracujących.

Zadaniem tedy związków zawodowych, jako powszechnej organizacji klasy robotniczej, jest organizowanie i w pełni mobilizowanie inicjatyw i aktywności robotników, inteligencji technicznej i pracowników umysłowych — do wypełnienia i przekroczenia planów produkcyjnych i gospodarczych.

Mimo niewątpliwych, widocznych i poważnych osiągnięć ruchu zawodowego w dziedzinie rozwoju współzawodnictwa pracy — jest jeszcze pewna część związków zawodowych, które nie żyją zagadnieniami produkcyjnymi i wytwórczymi.

Dlatego też związki te — we wszystkich ogniwach organizacyjnych z całą siłą i mocą podnieść muszą na plan pierwszy — zagadnienia produkcyjne i wysunąć je na czoło swej działalności i zadań.

Kongres Związków Zawodowych uzbroidł ruch zawodowy w jasne i bogate uchwały, nakreślił i wytyczył kierunki wielostronnej aktywnej działalności wszystkich ogniw związkowych, jako jednego z głównych elementów zwycięstwa w realizacji sześcioletniego planu budowy fundamentów socjalizmu.

W warunkach gospodarki uspołecznionej, kiedy klasa robotnicza nie pracuje na rzecz kapitalistów, lecz dla Państwa Ludowego, a więc dla siebie samej, walka o poprawę jej bytu łączy się nierozdzielnie z walką o podniesienie wydajności pracy, o wzrost produkcji i dochodu narodowego. Właśnie na podłożu tej świadomości w oparciu o doświadczenia pracy w nowych warunkach, pracy na swoim i dla siebie, wyrósł żywiołowy i wciąż wzrastający ruch współzawodnictwa pracy, wśród mas robotniczych w naszym kraju.

Główną więc siłą i środkiem budownictwa socjalistycznego, podnoszącą aktywność milionowych rzesz pracujących, jest i będzie socjalistyczne współzawodnictwo pracy w walce o wzrost wydajności, o zwiększenie jakości produkcji, o obniżenie kosztów własnych. Dlatego do głównych zadań związków zawodowych należy upowszechnić, wzbogacić i podnosić na

wyższy poziom ruch współzawodnictwa pracy, ruch wielowarsztatowy, racjonalizatorski, podnieść na wyższy poziom formy organizacji pracy i wymianę doświadczeń przodowników pracy.

W stopie życiowej klasy robotniczej — nie decydują jednak jak w państwach kapitalistycznych — tylko zarobki. Na poziom życiowy mas robotniczych składa się wiele innych elementów, nie wchodzących bezpośrednio do płacy, jak ubezpieczenia społeczne, pomoc lekarska, zasiłki chorobowe, fundusze i świadczenia socjalne, wczasy, świadczenia usługowe i komunalne, opieka nad dzieckiem, kolonie i prewenteria itp.

I tak sprawy stawiając — związki zawodowe dotrzeć muszą do członków swych związków, do bezpartyjnych ludzi pracy fizycznej i umysłowej, kobiet i młodzieży i zwiększyć swą troskę o ich sprawy bytowe i kulturalne, o ich uświadomienie polityczne.

W nowych warunkach działalności związków zawodowych szczególnego znaczenia nabiera praca kulturalno-oświatowa. Pracę tego rodzaju podnieść trzeba na wyższy poziom ideologiczny. Związki stać się muszą szkołą wychowania mas robotniczych — w duchu socjalizmu oraz czynnikiem organizującym masy pracujących — do aktywnego udziału w życiu kulturalnym i artystycznym naszego kraju.

Uchwały Kongresu zawierają również wytyczne w sprawie usprawnienia i podniesienia na wyższy poziom form organizacji: bezpieczeństwa i higieny pracy, funkcjonowania ubezpieczeń społecznych, opieki lekarskiej, wczasów, urzędzeń socjalnych, opieki nad matką i dzieckiem, umów zbiorowych i reform urlopów wypoczynkowych, usprawnić i rozszerzać kontrolę wykozystania funduszy socjalnych oraz troski o warunki mieszkaniowe i troski o budownictwo oraz remonty mieszkań pracowniczych.

Drugi Kongres Związków Zawodowych zamknął jeden z etapów, przebytych przez odrodzony ruch zawodowy i wstąpił w nowy etap, w etap walki o przedterminowe wykonanie planu 3-letniego i realizację planu 6-letniego, planu budowy podstaw socjalizmu w Polsce. W walce o ustrój socjalistyczny związki zawodowe stale umacniać i pogłębiać będą braterski sojusz robotniczo-rolniczy i walczyć będą wspólnie z małorolnymi i średniorolnymi chłopami, przeciwko kapitalistycznym elementom, przeciwko wyzyskowi i spekulacji na wsi i w mieście.

To są główne i podstawowe ramy obecnej działalności związków zawodowych wszystkich i Związku Samorządowców.

A cele te, zadania i obowiązki realizować będzie Związek Zaw. Prac. Samorz. Teryt. i Inst. Użytk. Publ. pod ideowym i politycznym przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Uchwały rezolucje wskazania III Zjazdu

ROZROST ZWIĄZKU

W okresie od II-go do III-go Zjazdu — Związek Pracowników Samorządowych i Użyteczności Publicznej R. P. wyrósł znacznie, objął prawie wszystkich pracowników samorządu i przedsiębiorstw komunalnych, a po połączeniu ze Związkami Zawodowymi Fryzjerów, Administratorów, Dozorów i Służby Domowej, ogarnął przeszło ćwierćmilionową rzeszę pracowników.

JEDNOLITOŚĆ ZWIĄZKOWA

Ten wzrost Związku stał się możliwy tylko dzięki temu, że w ustroju Demokracji Ludowej zaistniały warunki polityczne dla pełnego zjednoczenia ruchu zawodowego. Tylko rozbięcie faszystowskiego hitlerowskiego przez Armię Czerwoną, obalenie panowania kapitalistów przez masy ludowe z klasą robotniczą na czele — umożliwiły likwidację rozbitcia klasy robotniczej i powstania jednolitych powszechnych związków zawodowych.

W okresie Demokracji Ludowej zmienił się zasadniczo charakter samorządu. Dążeniem Państwa Ludowego jest jak najczynniejszy udział mas pracujących w życiu publicznym i sprawowaniu władzy. Na przeszkodzie do pełnego rozwoju samorządu nie stoi już dzisiaj interes burżuazji, obawiającej się zbytniego upolitycznienia mas ludowych.

RADY NARODOWE — SZKOŁĄ PRACY OBYWATELSKIEJ

Samorząd w Polsce Ludowej, kierowany przez rząd robotniczo-chłopski, reprezentuje świat pracy i realizuje potrzeby ludu pracującego miast i wsi, budującego nową socjalistyczną sprawiedliwość społeczną.

Rady narodowe, obdarzone nieznanymi w Polsce przedwojennej uprawnieniami, wykonując kontrolę nad administracją państwową, samorządową i całym życiem gospodarczym, są prawdziwie demokratycznym samorządem, reprezentującym wolę mas ludowych i szkołą pracy obywatelskiej w marszu Polskiej Demokracji Ludowej do Socjalizmu.

DEMOKRATYCZNA DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZKU

Nawiązując do bojowych, rewolucyjnych tradycji Lewicy Związkowej, która potrafiła w okresach największego terroru sanacyjnego, po-

rywać masy pracowników komunalnych do zwycięskich walk klasowych, Związek Zawodowy Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instyt. użyt. Publ. w Polsce Ludowej w zasadzie słusznie pojął rolę ruchu zawodowego, jako czynnika pobudzania aktywności mas pracujących w okresie likwidacji ustroju kapitalistycznego i budowy fundamentów ustroju socjalistycznego.

W okresie od II-go Zjazdu Związek potrafił zorganizować w szeregach związkowych prawie wszystkich pracowników samorządowych i użyteczności publicznej, stworzyć jednolitą organizację związkową, przełamać stare tradycje partykularyzmu na terenie samorządu, podnieść uświadomienie klasowe samorządowców na wyższy poziom, przepełnić działalność Związku duchem pracy dla państwa ludowego i całkowitego współdziałania samorządu terytorialnego z Państwem Ludowym.

W okresie od II-go Zjazdu Związek nieustannie pracował nad zespoleniem pracownika samorządowego z Państwem Ludowym, nad klasowym uświadomieniem tysięcy samorządowców i wyjaśnieniem im charakteru Demokracji Ludowej. Związek w codziennej pracy słusznie kładł nacisk na demokratyzację aparatu samorządowego, na zjednoczenie inteligencji pracującej z robotnikami, na przełamanie całkowitego gdzieś występujących tendencji niezrozumienia istoty samorządu w Państwie Ludowym.

SOCJALISTYCZNY STOSUNEK DO PRACY

Związek krzewił nowy socjalistyczny stosunek do pracy, zwalczał biurokracizm, wypaczający linię rządu ludowego, walczył o właściwy stosunek urzędnika do interesanta, szerzył wśród pracowników świadomy stosunek do pracy, starał się o wzmocnienie dyscypliny i wydajności pracy.

WSPÓLPRACA ZWIĄZKU Z CZYNNIKAMI PAŃSTWOWYMI

Związek aktywnie współpracował z samorządem przy opracowaniu układów zbiorowych w przedsiębiorstwach komunalnych i regulacji płac pracowników administracji samorządowej, czynnie współpracował przy opracowaniu norm produkcyjnych i regulaminów premiowania, rozwinął akcję socjalną, kasy zapomogowo-pozyczkowe i inne formy wzajemnej pomocy.

Otwarcie wystawy malarskiej amatorów—członków Związku — w gmachu Związku.
Na zdjęciu od lewej: przewodniczący Zarz. Gł., Al. Jarosz, patron wydz. kult.-ośw. J. Bednarz, Minister K. Mijał, protektor Wystawy, przedstawiciel Czechośłowacji Jelinek, sekr. Zarz. Gł. W. Łazuchjewicz, referent działu malarskiego i autor kilku obrazów Stachowicz.

DZIAŁALNOŚĆ KULT.-OŚW. SPORT I W. F.

Związek rozwinął znaczną działalność kulturalno-oświatową, czego wyrazem są świetlice w liczbie kilkuset, około 200 bibliotek, szereg zespołów amatorskich i świetlicowych, kursów dla analfabetów i imprez kulturalnych.

Związek ma duże osiągnięcia w dziedzinie wychowania fizycznego, czego wyrazem jest duże upowszechnienie sportu na terenie samorządowym, obejmującym swoim zasięgiem ponad 25 tysięcy czynnych zawodników Zrzeszenia Sportowego „Ogniwo“.

WALKA O POKÓJ

Związek prowadził szeroką akcję zacieśnienia przyjaźni z ZSRR i krajami demokracji ludowej, krzewił internacjonalizm proletariacki, walczył z szowinizmem i nacjonalizmem o poparcie światowego frontu pokoju i demokracji.

KONGRES ZJEDNOCZENIA

Przełomowe znaczenie w pracy Związku miał Wielki Kongres Zjednoczenia, który podniósł w dużej mierze aktywność szerokich rzesz członkowskich i wskazał drogi dalszego rozwoju ruchu zawodowego.

W okresie kampanji pokongresowej tysiące członków Związku wyjaśniło sobie istotę Demo-

kracji Ludowej, zrozumiało rolę ruchu zawodowego na etapie przejściowym, od kapitalizmu do socjalizmu, uświadomiło sobie konieczność upolitycznienia pracy związkowej, konieczność ściślejszego niż dotychczas zespolenia swej codziennej pracy, zawodowo-administr. z działalnością rad narodowych.

OBOK NIEWĄTPLIWYCH OSIĄGNIĘĆ ZWIĄZKU NALEŻY PODKREŚLIĆ POWAŻNE BRAKI I NIEDOCIĄGNIĘCIA WE WSZYSTKICH ODCINKACH PRACY ZWIĄZKOWEJ

1. Związek zbyt późno i w zbyt wąskim zasięgu rozwinął współzawodnictwo pracy, któremu nie zdołał nadać masowego charakteru i szerokiego rozmachu,
2. Związek nie przejawiał dostatecznej troski o codzienne interesy pracownicze, nie rozwinął szerszej działalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.
3. Związek nie zdołał w dostatecznej mierze zacieśnić kontaktu z ogółem masy członkowskiej, nie zdołał uaktywnić dostatecznie Rad Zakładowych, Zarządów Oddziałów i Kół związkowych, nie potrafił wytworzyć i wyszkolić licznego aktywu związkowego, nie przeprowadził dostatecznej pracy ideologiczno-wychowawczej, aby związać samorządowców z całą klasą robotniczą.
4. Związek w działalności kulturalno-oświatowej nie potrafił dostatecznie upolitycznić

akcji oświatowej, która rozwijając się w sposób spontaniczny, nie została dostatecznie połączona z problematyką związkową, w szczególności należało więcej akcentować zagadnienia współzawodnictwa pracy.

MOBILIZACJA DO REALIZACJI PLANÓW PAŃSTWOWYCH

III Krajowy Zjazd Związku Zawodowego Pracowników Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P. stwierdza, że na obecnym etapie rozwoju Demokracji Ludowej — główna uwaga Związku winna być skierowana na mobilizowanie inicjatywy i aktywności robotników i pracowników umysłowych dla wypełnienia gospodarczych planów narodowych przez rozszerzenie i potaniecie usług oraz usprawnienie administracji samorządowej.

WSPÓLZAWODNICTWO PRACY

Podstawową metodą budownictwa socjalistycznego, wzmagającą aktywność mas pracujących, jest socjalistyczne współzawodnictwo pracy o wzrost wydajności, o obniżenie kosztów produkcji, o zwiększenie oszczędności i potaniecie usług.

Związek winien położyć nacisk na rozwijanie inicjatywy oddolnej, wykorzystując doświadczenie dotychczasowej akcji współzawodnictwa elektrowni warszawskiej i łódzkiej oraz gazowni warszawskiej i wrocławskiej (ze szczególnym uwzględnieniem faktu wybicia się ponad poziom pracy elektrowni i gazowni warszawskich), współzawodniczących Oddziałów, oraz wzorując się na metodach krzewienia współzawodnictwa pracy w innych dziedzinach przemysłu, które należy przenosić na teren innych zakładów. Związek winien wykorzystać pozytywne nastawienie inteligencji technicznej w przedsiębiorstwach użyteczności publicznej dla lepszego rozwoju współzawodnictwa pracy.

SYSTEM „O”

Dotychczasowe osiągnięcia w realizowaniu systemu „O” na terenie samorządu i instytucji użyteczności publicznej wykazały istnienie poważnych możliwości potaniecia usług, co ma duże znaczenie dla realizacji planów gospodarczych. (Śląsk — 1 miliard złotych). Związek winien pogłębić system oszczędzania we wszystkich agendach samorządu przez szerokie i systematyczne zwoływanie narad wytwórczych, pobudzenie pomysłowości i wynalazczości wśród szerokich rzesz pracowniczych.

USPRAWNIENIA

W administracji samorządowej należy szeroko wprowadzić narady związkowe dla uspra-

wienia organizacji pracy. Zwalczenie biurokracyjnych metod załatwiania spraw oraz pogłębianie systemu oszczędnego gospodarowania w administracji i zakładach dobra publicznego (racjonalne budżetowanie, szybka sprawozdawczość, usunięcie przerostów osobowych, właściwa kalkulacja kosztów) kryją w sobie źródła dużych rezerw gospodarczych, które muszą być przez członków Związku wygospodarowane dla zwiększenia dochodu narodowego.

WŁAŚCIWY STOSUNEK DO CZŁOWIEKA PRACY

Związek winien zdecydowanie przełamać stare nawyki urzędnicze, ciągle jeszcze stawiające w urzędzie człowieka pracy i jego potrzeby w gorszym położeniu wobec innych warstw społecznych, zamiast wysuwania ludzi pracy i ich sprawy na pierwszoplanowe miejsce w sposób zdecydowanie klasowy.

DYSCYPLINA PRACY

Zjazd podkreśla konieczność wzmoczenia dyscypliny pracy zarówno w administracji samorządowej, jak i w przedsiębiorstwach użyteczności publicznej. Walka z niesprawiedliwą absencją, ze spóźnianiem, przedwczesnym opuszczeniem zajęć, o pełne wykorzystanie 8-godzinnego dnia pracy, o świadomą dyscyplinę — to podstawowe zadanie Związku w kampanii o wzmoczenie wydajności pracy.

CZUJNOŚĆ KLASOWA

Zjazd podkreśla konieczność wzmoczenia czujności w okresie zaostrzonej walki klasowej na wszelkie przejawy sabotażu i dywersji, co ma szczególne znaczenie dla Związku, gdyż zakłady energetyczne, elektrownie, gazownie — stanowią źródła energii dla innych przemysłów.

NOWE KADRY KIEROWNICZE

Związek, jako szkoła gospodarowania i rządzenia, ma obowiązek wychowywania i wysuwania nowych kadr robotniczych na kierownicze stanowiska. Zjazd zobowiązuje wszystkie instancje związkowe do jak najszybszego wykonywania tego zadania Związku, śmiałego wysuwania robotników i pracowników umysłowych oraz udzielania im pełnej opieki i pomocy w sprawowaniu powierzonych im stanowisk kierowniczych.

TROSKA O SPRAWY CODZIENNE

W trosce o codzienne interesy robotników i pracowników umysłowych, Związek winien zwrócić jak najbaczniejszą uwagę na sprawy

Trzy fragmenty z Wystawy Związkowo -
Zjazdowej: Gazetki Ścienne. Fotografika -
Malarstwo.

Fot. Ogrodowczyk

związane z codziennym bytem klasy robotniczej, poprawę warunków mieszkaniowych, obniżenie cen, walkę ze spekulacją i nadużyciami podatkowymi. Na tym polu Związek ma szczególne zadania, odnośnie pobudzenia inicjatywy pracowników miejskich agend podatkowych oraz urzędów gminnych, gdzie realizacja świadczeń podatku gruntowego i społecznego funduszu oszczędzania w rolnictwie jest zasadniczym wkładem samorządowców w budowę podstaw socjalizmu, a także wobec fryzjerów, których system wynagradzania jest ściśle związany z obrotom, uzyskiwanym przez pracodawcę.

Zagadnienie poprawy bytu jest ściśle związane ze słusznym systemem płac, opartym na ścisłym związku między wysokością płacy, a wydajnością pracy.

NORMY

Zjazd stoi na stanowisku jak najszerszego rozpowszechnienia w przedsiębiorstwach użyteczności publicznej systemu pracy akordowej, opartej na sprawiedliwych normach produkcyjnych, dających możliwość powiększenia płacy robotniczej wraz ze wzrostem wydajności, zwiększającym ogólny dochód narodowy. Zjazd uważa za konieczne jak najszybsze wprowadzenie w życie norm i regulaminów premiowania dla tych branż, gdzie ich stosowanie jest możliwe, co niewątpliwie przyczyni się do wzrostu wydajności pracy, jak i wysokości płac.

REGULACJA UPOSAŻEŃ

Dużym osiągnięciem w ubiegłym okresie było zrównanie płac pracowników administracji samorządowej z pracownikami państwowymi. Regulacja płac podniosła przeciętny poziom płac, przede wszystkim zaś usunęła rażące dysproporcje płac, jakkolwiek pozostały jeszcze luki w tej dziedzinie, wymagające jak najszybszego uzupełnienia. Pilnym zadaniem jest uregulowanie płac zawodowej straży pożarnej.

UKŁADY ZBIOROWE

Również dużym osiągnięciem Związku było zawarcie układów zbiorowych, opracowanych przy znacznym udziale Związku we wszystkich branżach przedsiębiorstw użyteczności publicznej, które wprowadziły jednolitość płac i świadczeń na rzecz pracownika w całym kraju, co było szczególnie trudne wobec decentralizacji i różnorodności przedsiębiorstw komunalnych.

PRAGMATYKA SŁUŻBOWA

Zadaniem Związku jest ujednolicenie stosunku służbowego i warunków pracy pracowników administracyjnych w samorządzie. Zjazd poleca Zarz. Gł. opracowanie projektu jednolitej pragmatyki służbowej.

ZAOPATRZENIE EMERYTALNE

Stwierdzając podniesienie realnej wartości rent i emerytur, Zjazd wypowiada się za ujedno-

Taniec słowiański baletu świątecznego w ramach imprez kult.-oświat.

liczeniem i ścisłym uregulowaniem tego ważnego zagadnienia na terenie całego kraju.

BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY

W trosce o zdrowie i życie pracownika, Zjazd podkreśla doniosłość zagadnienia bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również zwrócenia uwagi na poprawę na odcinku odzieży ochronnej.

PRZODOWNICTWO

Doceniając doniosłość walki o wzmoczenie racjonalizatorstwa i pobudzenia wynalazczości, Zjazd podkreśla konieczność wprowadzenia na wzór przedsiębiorstw przemysłu państwowego funduszu na premie i nagrody dla przodowników pracy, racjonalizatorów i wynalazców.

URLOPY

Zjazd wysuwa nadto jako postulat do opracowania — uregulowanie zagadnienia urlopów pracowniczych fizycznych i umysłowych, gdyż dysproporcja, istniejąca dotychczas, jest nieuzasadniona.

WCZASY

Podkreślając duże znaczenie wczasów, jako wielkiej zdobyczy klasy robotniczej, Zjazd wskazuje na konieczność zwiększenia udziału robotników w wykorzystywaniu wczasów, zwiększenia nadzoru Związku nad domami wczasów i zaleca starania o objęcie akcją wczasów emerytów oraz pracujące matki z dziećmi.

AKCJA SOCJALNA

Stwierdzając znaczny rozwój akcji socjalnej, Zjazd wskazuje na konieczność centralizacji

funduszy akcji, gdyż dotychczasowe rozdrobnienie nie pozwala na pełne wykorzystanie możliwości akcji socjalnej i podraża znacznie koszty administracji. Specjalną uwagę należy również zwrócić na dalszy rozwój kas zapomogowo-pożyczkowych.

POSTULATY FRYZJERÓW I DOZORCÓW

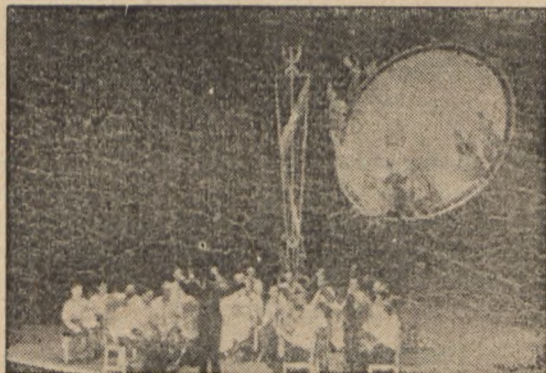
Jednym z odcinków walki klasowej, toczonej z całą zaciętością między pracownikiem a prywatnym właścicielem zakładu, jest zawód fryzjerski, którego pracownicy są zrzeszeni w Związku. Obowiązkiem Związku jest wzięcie bezpośredniego czynnego udziału w walce, udzielenie pełnej ochrony i obrony interesów zawodowych pracowników fryzjerskich w ich służnej walce przeciw wyzyskowi.

Zjazd podkreśla, że podstawowym obowiązkiem Związku jest nieustępliwa walka o pełne zastosowanie ustawodawstwa pracy w stosunku do zawodu sektora prywatnego, zorganizowanych w Związku: pracowników fryzjerskich, służby domowej i dozorców. Jest rzeczą niedopuszczalną, aby w Państwie Ludowym pracownicy byli pozbawieni elementarnych praw, wywalczonych przez klasowy ruch robotniczy. Zjazd uważa za konieczne przeprowadzenie szerokiej akcji, zmierzającej do zawarcia umowy zbiorowej w zawodzie fryzjerskim oraz dozorców i służby domowej, jak uregulowanie w spo-

Przemawia przedstawiciel Zw. Czechosłowackich, Jelinek

sób jednolity stosunku służbowego w każdym z powyższych zawodów oraz zrealizowanie w pełni na tym odcinku ustawy o urlopiach i objęcie akcją socjalną. Realizacja tych postulatów jest możliwa tylko przy równoczesnym przeprowadzeniu szerokiej kampanii, zmierzającej do

Orkiestra mandolinistów — Katowice

uświadczenia klasowego oraz podniesienia godności zawodowej przez akcję kulturalno-oświatową, a przede wszystkim przez walkę z analfabetyzmem.

KRYTYKA I SAMOKRYTYKA

Dotychczasowe metody i formy organizacyjne muszą ulec znacznemu pogłębieniu. Związek musi sięgnąć do dołów związkowych, ożywić pracę w grupach związkowych i radach zakładowych oraz powołać grupy związkowe tam, gdzie nie są one jeszcze zorganizowane. Związek musi wytworzyć znacznie większy aktyw dołowy, zacieśnić kontakt bezpośredni z masą członkowską oraz wprowadzić jako stałą metodę — krytykę i samokrytykę we wszystkich instancjach związkowych, celem pełnej demokratyzacji życia związkowego.

ZWIĄZKOWA ROLA KOBIET

Zjazd poleca śmiało wysuwać kobiety i młodzież do wszystkich instancji związkowych, jak również wciągać do pracy związkowej inteligencję pracującą.

STOSUNEK DO BEZPARTYJNYCH

Zjazd zobowiązuje wszystkie instancje związkowe do szerszej aktywizacji bezpartyjnych i powierzenia bezpartyjnym prac związkowych.

ŁĄCZNOŚĆ FABRYK ZE WSIĄ

Podkreślając doniosłe znaczenie ruchu łączności fabryk ze wsią dla zacieśnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, Zjazd wzywa wszystkich

członków Związku do czynnego udziału w tej akcji.

SRAWOZDAWCZOŚĆ

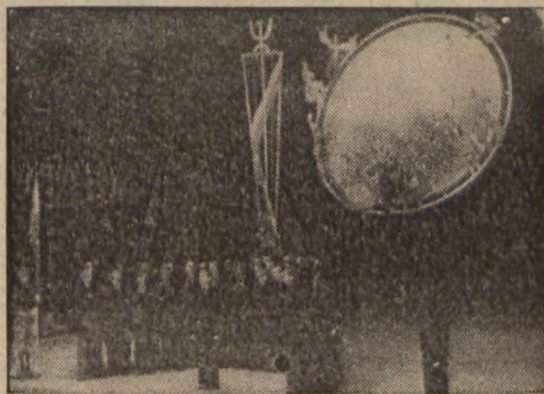
Zjazd podkreśla znaczenie prawidłowej sprawozdawczości dla normalnego funkcjonowania aparatu związkowego i planowania pracy związkowej. Istniejący stan w tej dziedzinie winien ulec zmianie. Zjazd zobowiązuje wszystkie instancje związkowe do bezwzględnego przestrzegania dyscypliny związkowej w tej dziedzinie.

STATUT ZWIĄZKU

Zjazd zobowiązuje instancje związkowe do szczegółowego omówienia na zebraniach Statutu Związku, celem zaznajomienia ogółu członków z zasadami organizacyjnymi Związku na obecnym etapie rozwoju ruchu zawodowego.

Stwierdzając znaczny postęp w rozwoju akcji kulturalno-oświatowej Związku, Zjazd równocześnie wzywa wszystkie instancje związkowe do jak najszybszego usunięcia następujących braków w tej dziedzinie:

1. Nadać polityczną treść pracy kulturalno-oświatowej i rozwinąć systematyczną i planową pracę polityczno-wychowawczą i propagandową we wszystkich ogniwach Związku, a przede wszystkim uświadczać członków Związku o kierunku polityki partii robotniczej i rządu ludowego, budzić czujność klasową i uodparniać członków Związku przeciw wrożej agitacji, mobilizować masy do walki o pokój, wypełnianie planów gospodarczych, wychowywać członków Związku w duchu internacjonalizmu i patriotyzmu, krzewić przyjaźń do ZSRR, krajów demo-

Chór Gdański

kracji ludowej i wszystkich sił postępowych na świecie;

2. popularyzować jeszcze bardziej współzawodnictwo pracy, racjonalizatorstwo, przodownictwo pracy, a przede wszystkim zagadnienie zwiększenia oszczędności i ulepszonej organizacji,

3. podnieść na wyższy poziom prace zespołów świetlicowych, uwzględniając szeroko zagadnienia marksizmu-leninizmu, historii rewolucyjnego ruchu robotniczego, walki z nacjonalizmem i szowinizmem;

4. rozwinąć szeroko walkę z analfabetyzmem, szczególnie wśród pracowników prywatnych zakładów pracy;

5. otoczyć opieką pracowników wyróżniających się talentem i zdolnościami, ujawnionych w imprezach artystycznych i oświatowych;

6. w jeszcze szerszym zakresie niż dotychczas umasować sport i kulturę fizyczną, usuwając zaniedbania ideologiczne wśród sportowców;

7. rozwinąć szeroką i systematyczną akcję szkoleniową dla wytworzenia kadr związkowych;

8. poczynić kroki dla zapewnienia pełniejszych podstaw finansowych akcji kulturalno-oświatowej;

9. położyć nacisk na pracę ideologiczno-wychowawczą wśród młodzieży.

PRACOWNICY ENERGETYKI

Wychodząc z założenia, że przemysł energetyczny w Polsce Ludowej ma olbrzymie per-

Balet świetlicowy Gdańska

spektywy rozwoju, że ilość pracowników energetyki w Polsce stale wzrasta i wzrastać będzie, oraz że interesy zawodowe pracowników energetyki w związku z rozwojem przemysłu energetycznego będą lepiej zaspakajane w odrębnej organizacji zawodowej, III Krajowy Zjazd Zw. Zaw. Samorządowców uchwała:

- a. Zwrócić się do Centralnej Rady Związków Zawodowych z wnioskiem o wydzielenie pracowników przemysłu energetycznego ze Związku Zaw. Prac. Sam. Teryt. i Inst. Użyt. Publ. R. P. i utworzenia odrębnego związku zawodowego, skupiającego wszystkich pracowników przemysłu energetycznego.
- b. Zjazd upoważnia Zarząd Główny do powołania Komisji Organizacyjnej, której zadaniem będzie przygotowanie wszystkich

prac, związanych z zorganizowaniem nowego związku.

*

POŁĄCZENIA ORGANIZACYJNE

a. Zjazd wita w szeregach naszego Związku rzeszę pracowników usługowych, zrzeszonych dotychczas:

- a) w Zw. Dozorców i Administratorów oraz Pokrewnych Zawodów,
- b) w Zw. Prac. Fryzjerskich i Zaw. Pokrewnych.

b. Zjazd akceptuje decyzję Zarz. Gł. odnośnie dokonanego połączenia wspomnianych Związków Zaw. ze Zw. Prac. Sam. Teryt. i Inst. Użyt. Publ. R. P.

*

USPRAWNIENIA DZIAŁALNOŚCI

*

OPRACOWANIE I WYDANIE PORADNIKA ORGANIZACYJNEGO ZW.

*

Streszczenia sprawozdania ze Zjazdu.

*

DZIAŁY W „SAMORZĄDOWCU“

Na łamach „Samorządowca“ wprowadzić dział pomysłów oraz rozszerzyć ramy „Samorządowca“ dla zagadnień zawodowo-samorządowych. Wprowadzenie obszerniejszego działu zawodowo-samorządowego umożliwi czerpanie wiadomości i szkolenie się pracowników samorządowych.

Rozszerzyć dział porad prawnych samorządowców, który docierając do szerokich rzesz związkowców, pozwoli na sporządzenie roczników i skorowidzów tych porad.

Zorganizować własną sieć korespondentów.

*

EKONOMICZNE

Przegrupowanie techników, przyznanie pracownikom technicznym dodatków wyrównawczych, uregulowanie uposażenia dla praktykantów biurowych, wyrównanie sytuacji rodzin pracowników fizycznych z rodzinami pracowników umysłowych, powołanych na ćwiczenia rezerwy.

SZKOLENIE ZAWODOWE I ZWIĄZKOWE

SWIADCZEN NA CELE KULT.-OŚW. I WSPÓŁPRACY KULT.-OŚW. Z POKREWNymi ZW.

*

URUCHOMIENIE BURS

we własnym gmachu związkowym dla dzieci pracowników samorządowych.

ZNIŻKI KOLEJOWE

Starania o przyznanie emerytom samorządowym prawa korzystania ze zniżek kolejowych.

WYNAGRODZENIE ZA PRACE ZLECONE

ZMIANA GRUPY UPOSAŻENIA DLA SEKRETARZY GMIN WIEJSKICH Z VIII—VII na VII—VI W TABELI STANOWISK SŁUŻBOWYCH

RACJONALIZACJA PRACY W ADM. SAM.

Krajowy Zjazd wita z zadowoleniem podjętą inicjatywę Ministerstwa Administracji Publicznej w kierunku odciążenia gmin od zbędnych czynności, co leży nie tylko w interesie pracowników, ale przede wszystkim w interesie samorządu.

KODYFIKACJA

Zjazd delegatów wnosi, aby Zarząd Główny podjął energiczne kroki, celem śpiesznego skodyfikowania przepisów prawnych, dotyczących samorządu terytorialnego.

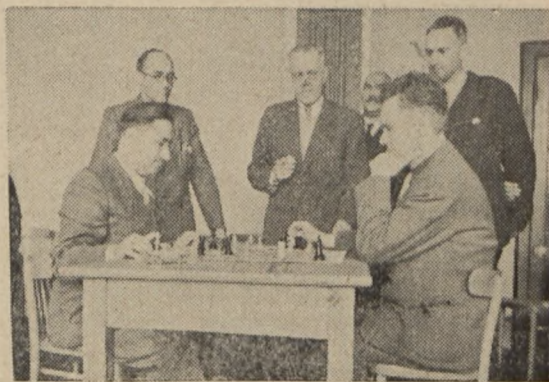
TOW. PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ

W celu jak najaktywniejszego i serdecznego współdziałania samorządowców w kierunku pogłębienia sojuszu Polski z wielkim narodem Radzieckim, Zjazd Delegatów zobowiązuje wszystkich członków Związku do wstępowania w szeregi Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Wykonanie niniejszej uchwały poleca Zarząd

Wystawa gazetek ściennych

Turniej szachowy o mistrzostwo Zw. Omówimy szerzej w następnym numerze

dowi Głównemu i pozostałym ogniom związkowym z tym, że członkowie Związku dotychczas do Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej nie należący — winni zostać jego członkami najpóźniej do dnia 7 listopada 1949 roku.

WALKA O UGRUNTOWANIE PRZEBUDOWY SPOŁECZNEJ

W walce, która pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, o przebudowę społeczną, o rozwój elementów socjalistycznych w gospodarce narodowej i życia narodu, o ograniczenie i usunięcie pozostałości kapitalizmu, samorząd i gospodarka komunalna stanowią jeden z ważnych odcinków, kształtujących warunki bytowania mas pracujących, przede wszystkim klasy robotniczej, zgrupowanej w ośrodkach miejskich.

Walka na tym odcinku jest sprawą każdego samorządowca, każdego pracownika umysłowego i robotnika, zatrudnionego w instytucji samorządowej lub przedsiębiorstwie komunalnym. Związek Zawodowy Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P., walcząc o poprawę bytu zorganizowanych w szeregach związkowych ludzi pracy, musi łączyć tę walkę z ogólną walką polityczną świata pracy o wyzwolenie społeczne. Pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — Związek będzie mobilizować pracowników samorządowych i użyteczności publicznej do walki o przebudowę ustroju w Polsce, o nadanie samorządowi charakteru socjalistycznego, o podniesienie świadomości klasowej szerokich rzesz członkowskich, o wychowanie nowego człowieka.

ZNACZENIE I WYTYCZNE KONGRESU ZW. ZAW.

Zjazd stwierdza, że II Kongres Związków Zawodowych, który odbył się w bieżącym miesiącu w Warszawie, ma przełomowe znaczenie

Arno Passivuori z Finlandii na trybunie

dla całego polskiego ruchu zawodowego i między innymi także dla polskich samorządowców. Wytyczne i uchwały Kongresu, wyjaśniające rolę i ustalające zadania ruchu zawodowego w okresie przemian ustrojowych, zachodzących w Polsce, stanowią oręż w ręku aktywu związkowego dla uświadomienia całej polskiej klasy robotniczej i służyć jej będą w dążeniu do osiągnięcia dobrobytu materialnego i pełnego rozwoju kulturalnego.

Zjazd zobowiązuje wszystkich członków Związku do przyswojenia sobie wyników prac Kongresu, a wszystkie inne instancje związkowe do jak najszerszego omówienia na zebraniach związkowych referatów i uchwał Kongresu.

SOLIDARNOŚĆ MIĘDZYNARODOWA Ś. F. Z. Z.

Zjazd w imieniu 250 tysięcy członków Związku oświadcza, że w walce sił postępowych z obozem imperialistów i podżegaczy wojennych, uczucia wszystkich samorządowców polskich są po stronie obozu pokoju i demokracji z ZSRR na czele, że samorządowcy polscy oddadzą wszystkie swoje siły dla poparcia naszego rządu ludowego w jego walce o pokój. Zjazd wyraża przekonanie, że głęboka przyjaźń między Polską a ZSRR i krajami demokracji ludowej — bę-

dzie jeszcze bardziej się zacieśniała, że idea solidarności i walki międzynarodowej klasy robotniczej na całym świecie będzie coraz bardziej się pogłębiać i rozwijać, a jedność Światowej Federacji Związków Zawodowych—wbrew zakusom różnych sługusów imperializmu — zostanie jeszcze bardziej umocniona. Zjazd oświadcza, że Centralna Zada Związków Zawodowych w Polsce w swojej walce o jedność światowego ruchu zawodowego może liczyć na pełne poparcie polskich samorządowców.

Zjazd wyraża uznanie Związkowi Samorządowców w Belgii, który wbrew naciskowi elementów kapitalistycznych, miał odwagę przeciwstawić się rozłamowcom Światowej Federacji Związków Zawodowych w belgijskim ruchu zawodowym i wyraża przekonanie, że oświadczenie belgijskich samorządowców jest wyrazem nastrojów szerokich mas pracujących we wszystkich krajach kapitalistycznych. Zjazd przesyła gorące pozdrowienia samorządowcom francuskim, toczącym ciężką walkę klasową ze swoją burżuazją.

UDZIAŁ SAMORZĄDOWCÓW W PLANIE 6-LETNIM

Zjazd wyraża niezłomne przekonanie, że u progu planu 6-letniego dziesiątki tysięcy polskich samorządowców włączą się do ogólnego nurtu współzawodnictwa o szybszą przebudowę ustroju społecznego, o przedterminowe wykonanie założeń planu 6-letniego, o zbudowanie w Polsce fundamentów socjalizmu, o przekształcenie polskiego samorządu w oparciu o rady narodowe, w ostoję władzy ludowej, o nadanie jak najbardziej ludowego charakteru polskiemu samorządowi terytorialnemu, w myśl założenia, że „im głębsza i szersza w swoim zasięgu masowym jest demokracja ludowa — tym bliższa jest socjalizmowi“. (Bierut).

Wystawa robót kobiecych

DELEGACI GŁOSUJĄ

Wybrani na III Zjeździe członkowie:

ZARZĄDU GŁÓWNEGO

po ukonstytuowaniu się:

Jarosz Aleksander — przewodniczący,
 Ryfka Dominik — wiceprzewodniczący,
 Paschma Józef — wiceprzewodniczący,
 Łazuchiewicz Wacław — sekretarz,
 Grewicz Leokadia — sekretarz,
 Reszczyński Stanisław — sekretarz,
 Żółkoś Józef — sekretarz,
 Pawłowski Jan — czł. Prezydium,
 Pokora Witold — czł. Prezydium,
 Dubisz Marian — Poznań,
 Maciński Jan — Katowice,
 Kieś Władysław — Szczecin,
 Lazarowicz Leonard — Gdynia,
 Łopiński Henryk — Gdańsk,
 Wysocki Mikołaj — Białystok,
 Stróżyński Stanisław — Bydgoszcz,
 Kubaty Franciszek — Kraków,
 Mazur Roman — Olsztyn,
 Sadło Genowefa — Lublin,
 Bajon Danuta — Leszno,
 Kogut Jan — Lublin,
 Olek Jerzy — Chorzów,
 Stawska Irena — Kielce,
 Nyczaj Michał — Katowice,

Ziemiańek Stanisław — Warszawa,
 Podolska Maria — Kraków,
 Mrugacz Tadeusz — Kraków,
 Tomczyszyn Józef — Rzeszów,
 Styrnik Stefan — Wrocław,
 Skóra Stanisław — Częstochowa,
 Walaszczyk Edward — Warszawa,
 Gajowniczek Stanisław — Warszawa,
 Śmieszek Władysław — Kraków,
 Garbaliński Marian — Łódź,
 Szufładowicz Feliks — Warszawa.

KOMISJI REWIZYJNEJ:

Paszkwicz Zygmunt, przewodniczący — Warszawa,
 Zieliński Jan, wiceprzewodniczący — Łódź,
 Gajda Helena, sekretarz — Kraków,
 Zawadzki Ireneusz, zastępca — Warszawa,
 Białecki Mieczysław, zastępca — Gdańsk,

SĄDU KOLEŻEŃSKIEGO:

Marzec Czesław, przewodniczący — Warszawa,
 Zawiślański Józef, wiceprzewodn. — Łódź,
 Kochański Stanisław, sekretarz — Warszawa,
 Tabaksblat Henryk, zastępca — Wałbrzych,
 Sobko Halina, zastępca — Białystok,

Plan 6-letni w instytucjach użyteczności publicznej

W Nr 6 „Samorządowca” omówiliśmy plan rzeczowy gospodarki komunalnej w okresie 6-lecia, obecnie podajemy jego finansowe pokrycie. Pokrycie to wynosi 76 mld. ze środków państwowych i 36 mld. ze środków własnych samorządu — razem 112 mld., do czego na obronę przeciwpożarową dojdzie około 3 mld. z PZUW i 2 mld. ze środków własnych Związku Straży Pożarnych.

Ogółem więc 9 działów gospodarki komunalnej zostanie sfinansowanych sumą 117 mld. zł.

Środki własne samorządu są objęte planem, t. zn., że ich znalezienie będzie samorządowi zapewnione przez rząd przy pomocy odpowiednich uprawnień finansowych lub zwiększonych dotacji.

Plan 6-letni musi więc być przygotowany przez związki samorządowe i wykonany przez nie — w globalnej sumie 117 mld. zł.

Na poszczególne działy przypadają następujące sumy w mld. zł:

	1949	1950	1950-55 przeciętna całość	1950-55 roczna
Wodociągi i kanalizacje	2,3	5,6	44,0	7,3
Komunikacja miejska	3,6	3,7	30,0	5,0
Ulice i mosty w miastach	3,0	3,1	21,0	3,5
Pożarnictwo	1,1	1,2	9,8	1,6
Zieleń w miastach	0,2	0,5	4,2	0,7
Zakłady oczyszcz. miasta	0,3	0,4	3,5	0,6
Hotele i domy nocleg.	0,3	0,4	1,8	0,3
Łaźnie i pralnie	0,1	0,2	1,5	0,25
Melioracje w miastach	0,1	0,1	1,2	0,2
Ogółem	11,0	15,2	117,0	19,5

Rok 1949 podano wraz z planem dodatkowym, zwiększającym pierwotny o około 2 mld. zł.

Jak widać z powyższej tablicy, r. 1950 będzie o około 40% wyższy od bieżącego, a poszczególne lata sześciolatki będą wzrastały następująco: 1950 — 15,2, 1951 — 16,8, 1952 — 18,5, 1953 — 20,2, 1954 — 22,3, 1955 — 24,0 mld. zł. W niektórych działach wzrost ten będzie dwukrotny, a dla wodociągów i zieleni nawet trzykrotny w stosunku do 1949 r.

Kongres Światowej Federacji Związków Zawodowych

W Mediolanie obradował Drugi Światowy Kongres Związków Zawodowych. W czasie dwutygodniowych obrad poruszano problemy dotyczące warunków politycznych i ekonomicznych całego świata pracy. W obradach Kongresu brało udział 240 delegatów, reprezentujących 40 krajów oraz 71.500.000 związkowców.

Wiceprzewodniczący CRZZ tow. Ćwik stwierdził na Kongresie, że delegacja polska ocenia pozytywnie działalność ŚFZZ i że polskie związki zawodowe — wraz ze wszystkimi centrami — czują się współodpowiedzialne za pracę i jedność ŚFZZ — i udzieliły jej pełnego poparcia w walce z próbami rozłamu, „impuną” oszczerstw i prowokacji, stosowaną przez agentów imperialistycznych wobec ŚFZZ. Polskie związki zawodowe będą niezłomnie nadal trwały na pozycjach jedności światowego ruchu zawodowego. Delegacja polska — z radością wita fakt podjęcia kroków w kierunku utworzenia departamentów między narodowych.

W jednej z rezolucji Światowy Kongres Związków Zawodowych podkreślił, że ŚFZZ jest potężną organizacją związkową, skupiającą większość robotników państw całego świata, bez różnicy ras, narodowości, wyznań i przekonań politycznych.

Stwierdzono, że ŚFZZ jest jedną z najpoważniejszych przeszkód w realizacji planów imperialistycznych.

Kongres zaapelował do związków całego świata o szerzenie działalności na rzecz pokoju, demaskowanie podżegaczy wojennych, przeciwstawiania się antyrobotniczej i rozłamowej działalności pravicowego kierownictwa związkowego w Anglii i Ameryce.

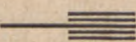
Sekretarzem generalnym ŚFZZ został wybrany Louis Saillant, a przewodniczącym di Vittorio.

W Radzie Generalnej ŚFZZ — Polska reprezentowana jest przez tow. tow. A. Zawadzkiego — przewodniczącego CRZZ, T. Ćwika — wiceprzewodniczącego CRZZ, zastępcami ich są: Al. Burski, wiceprzewodniczący CRZZ i Irena Piwowarska sekretarka CRZZ.

W sekretariacie ŚFZZ jest tow. B. Gebert.

W Manifestie, wydanym przez Kongres — m. in. czytamy:

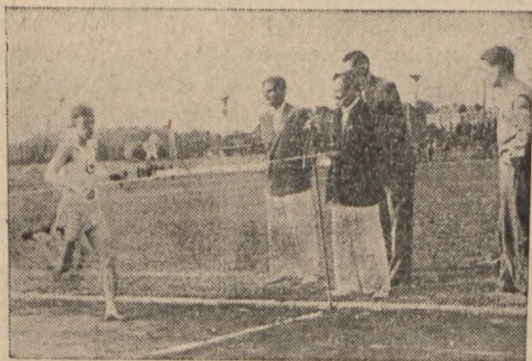
Robotnicy, pracownicy fizyczni i umysłowi — pamiętajcie zawsze o tym, że naszą bronią jest jedność, organizacja, zwartość i wzajemna pomoc. Jedność i wzajemna pomoc stanowią główną rękojmnię zwycięskiej walki robotników i wszystkich pracowników w obronie swoich interesów.

Prenumerujcie —
„Samorządowca”

SPORT ZWIĄZKOWY

Z okazji III Ogólnokrajowego Zjazdu Delegatów Zw. Zaw. Prac. Samorządowych odbyły się w Warszawie, jak i też na terenie całej Polski różnego rodzaju imprezy sportowe pod protektoratem ob. Min. Mijała.

W imprezach tych, w skali ogólnopolskiej, wzięło udział ponad 20.000 sportowców, którzy

Szymański „Ogniwo-Kraków” na taśmie w biegu na 1000 m.

w dużej większości odbyli próby trójboju lekkoatletycznego na Odznakę Sportową.

W Warszawie — zawody sportowe poprzedziła defilada zawodników i zawodniczek.

Defiladę przyjął Min. Mijał w towarzystwie Min. Wolskiego i członków Prezydium Zarządu Głównego.

Na trybunach znajdują się delegaci na Zjazd i delegaci zagraniczni. Ma to miejsce w dn. 26.VI b. r. po poł. pierwszego dnia Zjazdu.

W pierwszej części imprezy wystąpiły dwie grupy: męska i żeńska (niezaawansowanych) w poglądowej gimnastyce zespołowej. Gimnastyka wolna i na przyrządach wykonana została

Wiceprzew. Klubu „Ogniwo-Warszawa” tow. dyr. Wujek składa gratulacje Napierale, który uzyskał II miejsce w wyścigu kolarskim.

przez mistrzowską drużynę „Ogniwo-Kraków” z Kurkową i Reindlową na czele.

W ramach zawodów lekkoatletycznych odbył się tylko jeden bieg juniorów na dyst. 1.000 m,

W biegu tym zwyciężył Szymański z Krakowa. Reszta konkurencji nie mogła się odbyć ze względu na urządzane w tym dniu zawody Warszawy z A. W. F., w których brali udział wszyscy nasi zawodnicy.

W dalszym ciągu zawodów odbyły się pokazowe walki szermiercze. Walczyła Nawrocka z Markowską.

W tym czasie zasygnalizowano kolarzy na ulicach Warszawy, którzy w ramach tych zawodów rozgrywali wyścig Łódź — Warszawa. Na bieżnię wpada, owacyjnie witany przez publiczność, Kapiak („Ogniwo—Warszawa”), który zwyciężył w doskonałym czasie 3 g. 25,15 min., co jest rekordem trasy. Za nim wpadają Napierała, Wrzesiński i reszta zawodników.

Następuje pokaz jazdy figurowej na motocyklu 13-letniej Krysi Nowakowskiej i jej brata.

W dalszym ciągu imprezy na Stadion wychodzą drużyny I ligi piłkarskiej „Kolejarz-Polonia” i „Ogniwo-Cracovia”. Ten interesujący i na wysokim poziomie postawiony mecz zakończył się zwycięstwem „Ogniwa-Cracovii” 2:1 (1:1).

Publiczność na mecie wyścigu kolarskiego Łódź-Warszawa. M. in. tow. Łazuchiewicz i tow. Wierzbicki z córką Krystyną

Bramki zdobyli: Ochmański dla „Polonii”, a Radon i Gędek dla „Cracovii”.

Niezależnie od zawodów w Warszawie odbyło się szereg imprez w kraju, m. in. w Okręgach: Gdańskim, Kieleckim, Poznańskim, Rzeszowskim i Szczecińskim.

W OKR. GDAŃSKIM.

Gdańsk: Mecz siatkówki i koszykówki ZKS „Ogniwo” — ZKS „Unia”. Mecz piłki nożnej ZKS „Ogniwo” — ZKS „Gwardia”.

Sopot: Zawody lekkoatletyczne, trójbój na O. S. F. Starogard: Mecz siatkówki i koszykówki ZKS „Ogniwo” — ZKS „Spójnia”.

Elbląg: Zawody lekkoatletyczne, trójbój na O. S. F. Mecz piłki nożnej ZKS „Ogniwo” — Mir.

Łęborc: Zawody lekkoatletyczne. Mecz piłki nożnej ZKS „Ogniwo” II — ZKS „Kolejarz” II. Mecz siatkówki ZKS „Ogniwo” — ZS „Gwardia”.

W OKR. POZNAŃSKIM.

Poznań: Spotkanie tenisowe ZKS „Ogniwo”-Poznań z ZKS „Ogniwo”-Gniezno. Trójmecz siatkówki męskiej ZKS „Stal”, ZKS „Kolejarz”, ZKS „Ogniwo”. Mecz piłki nożnej

Koło Sportowe Nr I — Koło Sportowe Nr II. Mecz piłki nożnej ZKS „Kolejarz” (Ostrovia II) — ZKS „Ogniwo”. Popisy ćwiczeń wolnych, zbiorowych i indywidualnych.

W OKR. KIELECKIM.

K i e l c e: Mecz piłki nożnej ZKS „Ogniwo”-Częstochowa — ZKS „Ogniwo”-Kielce. Wyścig kolarski na 50 km. przez okoliczne wsie.

S k a r ż y s k o K a m.: Mecz piłki nożnej Koło Sportowe Pionki — Koło Sportowe Skarżysko Kam. Mecz siat-

Józef Kapiak, zwycięzca wyścigu kol. Łódź-Warszawa na mecie

kówki ZKS „Ogniwo” — Szkoła Handlowa. Sztafeta olimpijska.

R a d o m: Zawody lekkoatletyczne, próba na O. S. F. W OKR. RZESZOWSKIM.

R z e s z ó w: Mecz siatkówki Koło Sportowe Bankowcy—Koło Sportowe Państw.

N i s k o: Mecz piłki nożnej ZKS „Ogniwo” — KS „Orzeł” Rudnik.

T a r n o b r z e g: Mecz piłki nożnej ZKS „Ogniwo” — WKS 40 pał Dęby. Zakończenie prób na O. S. F.

Z akcji socjalnej

Czy wiesz, że akcja socjalna w sposób zorganizowany uruchamia kolonie letnie, prewentyria, żłobki, stacje matki i dziecka, wycieczki świąteczne itp.

Czy wiesz, że nasza akcja socjalna znajduje się w zasięgu działalności Głównej Komisji Akcji Socjalnej przy CRZZ.

że jednoczy związki: państwowych, samorządowych, finansowych, służby zdrowia, nauczycieli i sędziów.

że w b. r. na kolonie wysłała 60.000 dzieci, członków w/w związków.

że opiera swą działalność o plan i budżet, sięgający 1.290.000.000 zł.

że należy dopilnować, by kwoty w budżetach związków samorządowych, przewidziane na akcję socjalną, przesłane zostały na konto I-8758 „Zw. Zaw. Pracown. Samorządu Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publ. R. P. Zarząd Główny, Samorządowa Akcja Socjalna, Warszawa”.

że od zw. samorz. winno płynąć na te cele około 250.000.000, a wpłynęło zaledwie 80.000.000 i akcja może się załamać, w czasie jej największego nasilenia.

że przedstawiciele komórek związkowych winni stale współpracować z powiatowymi i okręgowymi Komisjami Akcji Socjalnej.

PORADY i odpowiedzi

83.
Ob. Jan Ustasiak — Piła.
84.
Ob. Bernad Woyczkowski — Łobżenica.
85.
Ob. Józef Michalik — Koźmice Wielkie.
86.
Ob. Stanisław Olender — gm. Komorówka Podl.
87.
Ob. Bronisława Rusin — Oporów, pow. Wrocław.
88.
Ob. Tabin Konstanty — Chojnów.
89.
Ob. Władysław Miłtacki — Pogorzela.
90.
Ob. Stanisław Maciaszek — Chełmno.
91.
Ob. Stanisław Dudziński — Pinczów.
92.
Ob. Leon Oleksiewicz — Grybów.
93.
Ob. Wincenty Ratajczak — Wolsztyn.
94.
Ob. Bronisław Starzyk — Rzędzin k. Tarnowa.
95.
Ob. Jan Zanach — Rzędzin k. Tarnowa.
96.
Zarząd Miejski w Tomaszowie Lub.
97.
Zarząd Miejski w Tomaszowie Lub.
98.
Zarząd Gminy w Trzygłowie.
99.
Ob. Władysław Saja — Gliny Małe, gm. Borowa.
100.
Zarząd Miejski w Mławie.
101.
Ob. Artur Wł. Herbst w Przesmykach.
102.
Zarząd Gminy w Olszance.
103.
Zarząd Gminy w Miłęcicach.
104.
Ob. Maksymilian Bazarnik — gm. Szezawiec Nr 128.
105.
Pracownicy Zarządu Gminy Kowalów.
106.
Ob. Stanisław Osych — gm. Kowalów.
107.
Ob. Czesław Marciniak — Inowrocław.
108.
Ob. Ignacy Jeleń — Nowy Sącz.
109.
Ob. Anna Olszynowa — Skarżysko Kamienna.
110.
Ob. Mieczysław Szyjkowski — Wrocław.

W/w na Ich zapytania — przesyłamy odpowiedzi listownie z powodu braku miejsca w nin. numerze „Samorządowca”.

Energetyka, księgowość uczyć i kontrolować!

Trzeba obiektywnie stwierdzić, że agendy Min. Przemysłu i Handlu w sprawach organizacyjnych, są żywotne. Mam na myśli przemysł energetyczny, w którym pracuję. Miałem możliwość obserwowania jego organizacyjnego rozwoju od początku. Pamiętam, kiedy latem 1945 roku cała buchalteria składała się z notatek w brulionach w niektórych zjednoczeniach na Ziemiach Odzyskanych! Lecz władze centralne opracowywały system buchalterii, oparty na jednolitym planie kont, który w 1946 r. już został wprowadzony w życie. Po trzyletniej próbie, plan ten zostaje obecnie skorygowany, chcąc nadać sprawozdawczości więcej przejrzystości.

Poza wprowadzeniem jednolitego planu kont, została utworzona instytucja naczelnych inspektoratów przy centr. Zarządach, główne inspektoraty przy zjednoczeniach, komisarze oszczędnościowi i t. d. Nie mam zamiaru omawiać całości organizacyjnej energetyki, chodzi mi o co innego.

Przynajmniej na razie, nie wiele pozostaje do usprawnienia w aparacie organizacyjnym. Pierwsza bowiem faza organizacyjna, która polegała na ustanowieniu ram, jest już poza nami.

Na czym polegałaby druga faza działalności władz centralnych w dziale organizacji energetyki? Trzeba zwrócić uwagę na szkolenie personelu wykonawczego. Mało mamy fachowców do wykonania zarządzeń, jakie zostały wydane. Ludzie, wykonujący cały szereg skomplikowanych i trudnych prac buchalteryjnych i planowania, nie obejmują jeszcze całości zadań. Mam na myśli nie kierowniczy personel, myślę o personelu pomocniczym.

Można by na to powiedzieć, że obowiązkiem kierownictwa jest doszkalanie personelu, sprawdzenie ich pracy i udzielanie wskazówek. Można także zarządzenie wydać, ale myślę, że byłoby to zarządzenie martwe, bez jakichkolwiek widoków wykonania. Brak czasu nie pozwoli kierownictwu zajmowaniem się szkoleniem personelu. Pomijam już fakt, że nie każdy jest urodzonym nauczycielem, jak również, że pew-

na część osób spośród kierownictwa też nie posiada tych wszystkich wiadomości, które byłyby potrzebne do szkolenia personelu.

Taką np. główny księgowy musi najdokładniej znać wszystkie etapy produkcji, musi być do pewnego stopnia prawnikiem, ekonomistą, planistą! Nawet personel pomocniczy, który klasyfikuje wydatki na poszczególne klasy i grupy, również winien posiadać te wiadomości. Przecież od tych ludzi zależy cyfrowe przedstawienie stanu przedsiębiorstwa. Na podstawie ich sprawozdań i bilansów władze nadrzędne planują i ujmują stan całej energetyki, a władze centralne to samo czynią w stosunku do całego przemysłu.

Powstaje pytanie, czy szkolenie ma być przeprowadzone przez zorganizowanie specjalnych kursów, czy też przez powołanie do życia instytucji instruktorów? Raczej należałoby szkolenie przeprowadzić przy pomocy instruktorów.

Dobry instruktor fachowiec przyjedzie do zjednoczenia i na miejscu u „źródła” prowadzi ćwiczenia z wszystkimi pracownikami, traktując normalną pracę jako ćwiczenia, a trzy, cztery razy tygodniowo po parę godzin prowadzi wykłady teoretyczne i dyskusję, w której rozprasza wszelkie niejasności i wątpliwości szkolonego personelu. Ten sposób byłby oszczędny i dałby więcej wiadomości słuchaczom.

Dochodzi jeszcze w tym wszystkim czynnik psychologiczny. Pracownicy w terenie są dość często „gnębieni” przez różne kontrole. Nie dlatego, że kontrolerzy gnębią. Składają się na to przerwy w pracy, gdyż kontroler żąda i musi żądać różnych wyjaśnień. Często cały łańcuch pracowników jest oderwany od pracy i coś tam wyszukuje.

Przy proponowanej przeze mnie formie — byłoby całkiem inaczej. Zacierałyby się granice kontrolera i instruktora, niemniej doszkolony zostałby personel i zrobiona należyta kontrola.

Jestem przekonany, że 3—4 instruktorów mogłoby obsłużyć wszystkie zjednoczenia, a wynik pracy byłby szybko widoczny.

Czy nie warto, by nad tą sprawą zastanowiły się czynniki miarodajne energetyki oraz Związku.

Czekamy dalszych wypowiedzi.

T. R.

pracownik Energetyki

Prenumerujcie

„Samorządowca”

Pośrednictwo pracy

Zarząd Miejski w Gryficach ogłasza konkurs na wakujące stanowiska w tut. Zarządzie Miejskim:

- I. RACHMISTRZA,
- II. REFERENTA PODATKOWEGO.

Plaće zgodnie z obowiązującym okólnikiem Nr 57 z dnia 20.XII.48 r. Warunki mieszkaniowe zapewnione. Podania z życiorysem oraz z zapodaniem kwalifikacji kierować do Zarządu Miejskiego w Gryficach, woj. Szczecin.

Burmistrz:
St. Winiarski

74.

Do Zarządu Gminy Letnisko Falenica, pow. warszawski, potrzebni są natychmiast kandydaci na następujące stanowiska:

ZASTĘPCY SEKRETARZA ZARZĄDU GMINNEGO,
KIEROWNIKA REFERATU OPUSZCZONYCH NIERUCHOMOŚCI i

KIEROWNIKA RACHUBY.

Upożalenie według grup, przewidzianych dla pracowników samorządowych (VII lub VIII grupa uposaż.).

Wójt:
Karbowski (—)

75.

Zarząd Miejski w Kartuzach poszukuje REFERENTA TECHNICZNO-BUDOWLANEGO I GOSPODARKI MIEJSKIEJ.

Wymagane kwalifikacje. Mieszkanie zapewnione. Posada do objęcia od zaraz. Oferty kierować na adres w/wymieniony.

Burmistrz
(—) M. Janczewski

76.

Zarząd Miejski w Obornikach Wlkp. przyjmie DWÓCH REFERENTÓW do prowadzenia spraw urzędu stanu cywilnego i opieki społecznej z uposażeniem od X do IX grupy oraz

JEDNEGO REFERENTA do spraw budowlanych (technika) z uposażeniem VIII do VII grupy, zależnie od posiadanych kwalifikacji.

Reflektuje się tylko na siły fachowe.

Podania z życiorysem oraz odpisami świadectw z dotychczasowych czynności należy składać do Zarządu M.

77.

W Zarządzie Gminnym w Raszkowie, powiat Ostrów wakuje posada

ZASTĘPCY SEKRETARZA.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie według grupy IX do VIII. Reflektanci na to stanowisko zechcą zgłosić się z wnioskiem, własnoręcznie napisanym życiorysem i odpisami świadectw do dnia 25 b. m.

Od kandydata wymagana jest gruntowna znajomość administracji gminnej, przede wszystkim spraw wojskowych, meldunkowych i również możliwie rachunkowości—buchalterii.

Wójt Gminy:
Sobczak

78.

Wydział Powiatowy w Szczecinie ogłasza konkurs na objęcie stanowiska

SEKRETARZA WYDZIAŁU POWIATOWEGO.

Do stanowiska przywiązane jest uposażenie w/g VI wzgl. VII grupy uposażenia, zależnie od kwalifikacji, plus dod. funkcyjny i morski.

Zgłoszenia wraz z życiorysem, odpisami świadectw i dokumentów, należy nadesłać do Wydziału Powiatowego w Szczecinie, Al. Wojska Polskiego 1.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
J. Mozolewski
Starosta Powiatowy

79.

Zarząd Gminy w Wałdowie, powiat Miastko, woj. Szczecińskie ogłasza konkurs na stanowisko SEKRETARZA GMINY.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie według grupy VIII—VII wraz z dodatkami. Mieszkanie zapewnione. Posada do objęcia od 1 września 1949.

Oferty z życiorysem i odpisami świadectw należy kierować do Zarządu Gminy w Wałdowie, poczta Piaszczyzna.

Wójt
Stanisław Sokół

80.

Z A M I A N A

Pracownik samorządowy z długoletnią praktyką, w wieku 47 lat, rodzinny, na stanowisku sekretarza gminy, ze znajomością buchalterii gminnej — zamieni miejsce pracy i przyjmie stanowisko sekretarza gminy lub zarządu miasta najchętniej w województwach centralnych lub woj. poznańskim.

Zgłoszenia do „Samorządowca“ pod K. R.

81.

Potrzebni są doświadczeni pracownicy do prac organizacyjno-statystycznych w urzędach wojewódzkich.

Pożądane przygotowanie ekonomiczne, oraz znajomość samorządu gminnego.

Zgłoszenia do administracji „Samorządowca“, Warszawa, Jerozolimskie Nr 51, pod „statystyka“.

82.

Jedna z Centralnych Instytucji w Warszawie potrzebuje

INŻYNIERA-DROGOWCA

ORAZ

EKONOMISTĘ-PLANISTĘ

do samorządowych kąpielisk, pralni i t. p.
Zgłoszenia do „Samorządowca“ pod M. G.

83.

Miasto Szubin k. Bydgoszczy poszukuje KASJERA I REFERENTA PODATKOWEGO z uposażeniem w/g grupy X—IX.

Od kandydatów wymagana jest kilkuletnia praktyka samorządowa, a przede wszystkim znajomość spraw podatkowych.

Burmistrz:
Jankowski

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

W dniu 1 czerwca r. b., po dłuższej chorobie, zmarł członek wiazku, pracownik Zarządu Gminy Letnisko Falenica.

Ś. P. STEFAN WĄSOWICZ.

W zmarłym organizacje społeczne tracą zasłużonego działacza, Gminna Rada Narodowa — swego radnego, Zarząd Gminy i Oddział Zw. — cenionego i powszechnie lubianego towarzysza pracy.

Cześć Jego pamięci.

Pomnik Granwaldzkiej w Krakowie, zniszczony przez hitlerowców — był dla nas przez długie lata symbolem walki o niepodległość.

Zwycięstwo polskiego oręża nad germanizmem 15 lipca 1410 roku nie zostało politycznie wykorzystane.

Niemniej, rocznica ta przypomina nam rozgromienie odwiecznego wroga słowiańszczyzny.

Dopiero ostatnia wojna i nowy układ sił politycznych pozwoliły na całkowite obalenie potęgi prusaków, krzyżaków i hitlerowców.

Dopiero nasza przyjaźń z Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej sprawiła to, że uwolniliśmy się od stałe grożącego nam barbarzyństwa niemieckiego, że odzyskałiśmy ziemię zachodnie, że wytyczyliśmy nasze granice na Odrze i Nysie, że możemy się odbudowywać z myślą o trwałym pokoju.

Co przeczytać w piątą rocznicę Manifestu PKWN

Motto:

„Zadania wyzwolenia Polski, odbudowy państwowości, doprowadzenia wojny do zwycięskiego końca, uzyskania dla Polski godnego miejsca w świecie, rozpoczęcia odbudowy zniszczonego kraju — oto nasze naczelnne zadania“.

Z Manifestu PKWN

Wszystkim bibliotekom i świetlicom związkowym, pragnącym wraz z swymi czytelnikami, widzami i słuchaczami głę-

biej i poważniej przeżyć rocznicę historycznego Manifestu PKWN, polecamy następujące wydawnictwa:

Przede wszystkim — świeżo wydaną pracę CRZZ, publikację p. t. „22 lipca — montaż historyczno-literacki“ (Biblioteczka świetlicowa Nr 38, W-wa 1949, „Książka i Wiedza“, str. 130), opracowaną przez M. Czernerle i A. Milską. Jest to bogaty zbiór materiałów pierwszorzędnych piór publicystycznych i literackich. W szeregu chronologicznie następujących działów mamy przedstawioną w skrócie historię narodu polskiego od tragicznego września 1939 r. do chwili zjednoczenia polskiej partii robotniczych w PZPR. Zebrany materiał, zawierający fragmenty historycznych dokumentów i przemówień, prozę artystyczną, wiersze i pieśni, z powodzeniem może być użyty zarówno w lekturze indywidualnej, jak w recytacjach oraz do opracowania dobrego montażu historyczno-okolicznościowego.

Tekst Manifestu PKWN — można między innymi przeczytać w pracy K. Kleniewicza p. t. „Polska współczesna“, cz. I (Łódź 1948, Księg. Łódzka „Czytaj“, str. 95).

Ważny, rzeczowy materiał historyczny, objęty epokowymi datami: Manifestu Lipcowego i utworzeniem Rządu Jedności Narodowej, znaleźć można w broszurze „Od Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego do Rządu Jedności Narodowej“ (W-wa 1947, Spółdz. Wyd. „Książka“, str. 71).

Innym pożytecznym wydawnictwem, nadającym się w szczególności dla świetlic, jest broszura, wydana przez Zarząd Główny Z. M. P., p. t. „W rocznicę Manifestu PKWN 22.VII 1944 — 22.VII 1949“, zawierająca szereg pieśni, z tekstem słownym i muzycznym oraz utwory poetyckie.

M. Poz.

W CIENIU POKRZYWY Zardzewiałe gazomierze

Na Krajowym Zjeździe mówiliśmy o krytyce, o sprawności i współzawodnictwie w pracy.

Złożyli tam również meldunek pracownicy z Gazowni stołecznej tow. tow. Orłów, Wałaksa, Dutkiewicz, Pyra, że osiągnęli nadwyżkę w produkcji gazu około 3 i pół mil. m³, zaoszczędzili ponad 45 mil. zł., normę wykonali w 121,5%. Zobowiązanie 1-majowe półroczne wykonali w ciągu 5 miesięcy — a na 22 Lipca składają zobowiązanie, że plan będzie zrealizowany do 15 listopada. I zrobią.

I jeśli Jedni tow. z Gazowni mają takie wyniki, to popatrzmy na inny dział pracy, teżę samej Gazowni.

Suche fakty.

Ob. K., zamieszkały przy ul. Uniwersyteckiej Nr 1 m. 93, złożył wniosek na zainstalowanie gazomierza, za kwitem Nr 9803, zł. 200.— w dniu 26 listopada 1948.

Na skutek wielu przypomnień, gazomierz zainstalowano 3 lutego 1949 r. Po kilku dniach okazuje się, że gazomierz jest nieszczelny. Po kilkunastu dniach naprawiono, lecz tak, że gaz się znów ulatnia.

Po kilkunastu dniach stwierdzono potrzebę wymiany.

Po, znów kilkunastu dniach, wymieniono, lecz gaz się znów ulatnia. Ob. K. dopływ gazu zamknął.

Lecz rachunek musiał zapłacić 8 czerwca, gdzie go i zapewniono, że za kilka dni...

Mimo wielu interwencji nic — do 26 czerwca 1949.

A więc pełne 7 miesięcy. Zapewne nic i 26 lipca.

A więc 8 miesięcy. Jeśli nie zła wola, to jakieś istotne przyczyny...

Komentarze zbyteczne. Lecz gdzie krytyka własna, gdzie włączenie się w tempo pracy dla dobra mieszkańców.

To jedni produkują, a drudzy utrudniają rozproszanie. Jeśli nie ma gazomierzy, ogłosić, powiedzieć, nikt nie będzie miał pretensji...

A tak... zupełnie słusznie, ktoś, a ilu takich, może powiedzieć, że pracownicy z sieci — wlecieli w mętne sieci...

Lecz co na to Rada Zakładowa Gazowni i Dyrekcja?

Ogłosić przyczyny, lub usunąć bałaganiarzy.

Dla dobrego imienia wszystkich pracowników Gazowni i wszystkich pracowników Zarządu Stoł. m. Warszawy.

DZIEŃ 22 LIPCA

- TO PODSUMOWANIE DOTYCHCZASOWYCH OSIĄGNIĘĆ
- TO JEDNOCZEŚNIE POGŁĘBIANIE WSPÓLZAWODNICTWA PRACY
- TO DALSZA WALKA Z BIUROKRATYZMEM I Z MARNOTRAWSTWEM
- TO DALSZE USPRAWNIANIE I NORMALIZOWANIE SYSTEMU PRACY
- TO RELIZACJA OSZCZĘDNOŚCI

PAMIĘTAJ, ŻE DZIEŃ 22 LIPCA TO:

MOBILIZACJA LUDU PRACUJĄCEGO DO NOWYCH OSIĄGNIĘĆ GOSPODARCZYCH, SPOŁECZNYCH I KULTURALNYCH.

TO — SKUPIENIE NAJSZERSZYCH MAS WOKÓŁ RZĄDU LUDOWEGO —

POD HASŁEM WALKI O POKÓJ, UMOCNINIENIA NASZEGO PAŃSTWA -- BUDOWY SOCJALIZMU

TREŚĆ NUMERU:

22 Lipiec -- 1944 -- 1949
 Pamięci Georgi Dymitrowa
 Nasz III Krajowy Zjazd
 Przemówienie Kier. Wydz. Sam. KC PZPR tow.
 W. Morawskiego
 Przemówienie Wiceprzew. CRZZ tow. A. Bur-
 skiego
 Przemówienie Ministra tow. K. Mijala
 Przemówienie Ministra tow. W. Wolskiego
 Uchwały III Zjazdu
 Plan 6-letni
 Sport
 Porady i odpowiedzi
 Listy do Redakcji
 i inne.

Redakcja i Administracja; Warszawa, Al. Jerozolimskie 51. Skr. p. 345.

Redaktor przyjmuje: środy, czwartki i piątki godz. 9 — 10. Sekretariat czynny codzień od 9 — 14.

Tel. 88-640 lub 80-021, wewn. 92.

Komitet Redakcyjny.

Wydawca: Związek Zaw. Pracown. Samorz. Terytorialnego i Instytucji Użyteczności Publicznej R. P.

Prenumerata kwartalna zł. 30.—. Cena numeru zł. 10.—. Konto P. K. O. I-1526. Konto K. K. O. m. st. W-wy 127.

